

חֶזֶק וְאִמָּץ

קונטרס דברי "חזק רוחני"

ששלח רב גדוד 8207 (חטיבת אלון 228)
לחיילי הגדוד במלחמת חרבות ברזל

הדברים נכתבו ע"י רב הגדוד
סרן (במיל') הרב **אברהם יוסף גולדברג** הי"ד
נפל בקרב בדרום לבנון בכ"ד בתשרי התשפ"ה
(26 באוקטובר 2024)

ת.נ.צ.ב.ה

יאיר בן חיים 052-8271289

עיצוב ועימוד: 0524-611511 Design yourself

דבר פתיחה - יאיר בן חיים

דברי החיזוק שתמצאו בחוברת שלפניכם נערכו מתוך קבוצת וואטסאפ שפתח הרב אבי זצ"ל, מיד בתחילת המלחמה. הרב היה שולח לנו חיילי הגדוד דברי חיזוק ועידוד לאורך כל ימי המילואים. דברי חיזוק שנועדו לרומם את הנפש והרוח.

יום ראשון, י"ח תשרי תשפ"ה:

"אנו חיילי צה"ל, מוסרים את נפשנו למען הכלל, למען אחרים, ובוודאי מקיימים בכך מצווה מהודרת של שמחת בחגך.

נתפלל, שהקדוש ברוך הוא יסייע בידינו במשימתנו, ונראה ברכה והצלחה ושלוש במעשה ידינו!"

זהו החיזוק האחרון שקיבלנו מהרב, ואולי הדברים הם כצוואה המתאימה כל כך לדמותו הייחודית והקדושה של הרב אבי הי"ד.

הרב מדבר על מצוות השמחה בחג הסוכות, ומדגיש כי השמחה האמיתית של יהודי מתממשת כאשר הוא דואג לאחר, משמח את האחר, מוסר את נפשו בשביל האחר ובזה הוא מקיים מצווה מהודרת כלשונו של שמחת בחגך.

זה הרב אבי! תמיד האיר פנים לכולם, פעל תמיד לקירוב לבבות, לדאוג לאחר לרומם ולשמח אותו.

זכינו חיילי הגדוד לקבל מהרב חיזוקים לא רק בהודעות אלא יום יום במהלך המלחמה.

תמיד הרב ידע להרים את הרוח לדאוג לאווירה של שמחה קדושה ורוממות.

הרב היה דמות להערצה והערכה לכל חיילי הגדוד, דתיים וחילונים כאחד. כולם הרגישו את עוצמתו של הרב שבאה מתוך ענווה גדולה ומסירות.

"הוא עדינו העצמי כשהיה יושב ועוסק בתורה היה מעדן עצמו כתולעת ובשעה שיוצא למלחמה היה מקשה עצמו כעץ" (גמרא מסכת מועד קטן טז:).

אנו חיילי הגדוד מודים לה' על הזכות הגדולה שהייתה לנו להכיר את הרב, להיות במחיצתו ימים רבים, לקבל וללמוד מהי דרך ארץ, מהי אהבת חינום אמיתית, מהי מסירות נפש לתורה וקדושה, ויחד עם זאת מה זה להיות חייל קדוש בצבא ה', חייל שלא מוותר על תפילה ולימוד ובמקביל לא מוותר על מקצועיות, ורצינות בכל דבר ודבר!

בשבת בראשית, כ"ד תשרי תשפ"ה, במהלך קרב בדרום לבנון, הרב נלחם למען עם ישראל ולצערנו נפל בקרב על קידוש השם.

אנו מבקשים בחוברת זאת לשתף אתכם מעט מהאור הגדול שהרב אבי זצ"ל הפיץ בהודעות שהיה שולח לנו, ומבקשים מכם להעביר את האור הזה הלאה לדורות הבאים, להמשיך בדרכו של הרב, לקרב לבבות, לאחד את עם ישראל, שנראה כל אחד מעלת חברינו, עד הגאולה הקרובה!

“חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלקינו וה' יעשה הטוב בעינינו”

אוהבים, מעריכים ומתגעגעים,

חיילי גדוד 8207

דבר המג"ד

אבי גולדברג ז"ל, "הרב אבי" בפי כל, היה הרב של גדוד 8207 בחטיבת הנח"ל הצפונית. אבי נפל בקרב בדרום לבנון, בעיירה עיתרון כשהוא נלחם כתף אל כתף עם הלוחמים. הרב אבי היה הרבה מעבר לתפקיד אותו נשא - לוחם, מוזיקאי, איש שיחה וכתובת לחיילי הגדוד, דתיים וחילונים כאחד. איש שכל כולו "דרכיה דרכי נועם, וכל נתיבותיה שלום".

העשייה היומיומית הצבאית, אם בתרגילים ואימונים ואם בתעסוקות ולחימה היא קשה, סזיפית ולעיתים מסוכנת. יש נטייה לעסוק במקצוע הצבאי, בפרטים הקטנים ובכאן ועכשיו. אבי היה מנצל כל הזדמנות, קטנה כגדולה, כדי להזכיר לכולנו את המהות, את ה"על מנת", לטעון את החיילים מחדש בערכים החיוניים לביצוע המשימות, ולחזקם לצורך כך.

חוברת זו היא אוסף של דברי חיזוק מסוג זה שכתב הרב אבי לחיילי הגדוד. אני סמוך ובטוח שמילותיו הטובות, חוכמתו וטוב ליבו הניבטים מהם ישרתו את הקורא נאמנה בצאתו לקרב, ובלכתו בדרך, ובשכבו ובקומו, ובכלל.

יובל דגן, סא"ל

מג"ד 8207

על סבלנות, מחר ומלחמה

יום חמישי, ד' חשוון תשפ"ד (19.10.2023)

כולנו נמצאים בהיכון לקראת מלחמה, שומעים סביבנו ובחדשות את האירועים והלחימה שמתקיימת, ובינתיים יושבים ומתכוננים. לעיתים הסבלנות שלנו קצת נשחקת.

בפרשת השבוע שנקרא נוח מצטווה על בניית התיבה. חז"ל אומרים שבניית התיבה ארכה 120 שנה...

במלחמה על יריחו, בימי יהושע, הקיפו את העיר שבעה ימים. ברור לי שהיו לוחמים שרצו כבר ביום הראשון או השני לתקוף... אבל היה צורך להתאזר בסבלנות.

גם במלחמת העי לא ניצחנו ביום הראשון!

משה מצווה את יהושע 'בחר לנו אנשים וקום צא הילחם בעמלק, מחר אנוכי ניצב בראש הגבעה'. גם בימי שמואל, הוא מצווה את שאול לחכות שבעה ימים למרות שהפלישתים כבר ממש מתאספים.

אסתר מבקשת מאחשוורוש והמן לבוא אל המשתה. אבל במשתה היא מבקשת מאחשוורוש והמן לבוא מחר אל המשתה...

עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה. מידת הסבלנות חשובה וטובה תמיד, אבל חשובה במיוחד על מלחמה.

נתאזר כולנו בביטחון, בסבלנות, ובציפיית פני עתיד. עם הנצח!

(אמרתי היום לתלמידים שלי שאני בטוח באלף אחוז - שעוד מאה שנים תהיה עדיין מדינת ישראל. ובע"ה חמאס לא יהיה... הם אפיזודה חולפת).

בע"ה - בשורות טובות, וניצחון על הרשע והרוע!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

רגע רגע...חכה, ורחמים גדולים

יום ראשון, ז' חשוון תשפ"ד (22.10.2023)

ההפטרה של השבת האחרונה, שבת נח, הייתה מספר ישעיהו נ"ד - רני עקרה לא ילדה... נבואת נחמה, שקוראים אותה גם כחלק משבעת ההפטרות של נחמה במהלך הקיץ (הפטרת כי תצא).

וכמה נחמה יש בהפטרה!

"הרחיבי | מקום אהלך ויריעות משכנותיך: וטו אל־תחשכי הארצי מיתניך ויתדתיך חזקי: כִּי־יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרָצִי וְזָרַעךָ גֹּיִם יִירָשׁ וְעַרְבִים נִשְׁמֹות יוֹשִׁיבוּ: אֶל־תִּירָאִי כִּי־לֹא תִבּוֹשִׁי וְאֶל־תִּקְלָמִי כִּי לֹא תִחַפְּרִי כִּי בִשֵׁת עֲלֹמֶיךָ תִּשְׁפָּחִי וְחִרְפַּת אֲלָמְנוֹתֶיךָ לֹא תִנָּכְרִיעוּד:"

בהמשך ההפטרה נאמר: "בָּרַגַע קָמֹן עֲצֻבְתֶּיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֶקְבָּצְךָ: בְּשִׁעָף קֶצֶף הַסְתַּרְתִּי פָנַי רַגַע מִמֶּךָ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶיךָ אֶמַר גְּאֻלְךָ ה'"

העזיבה והסתור הפנים של הקב"ה נקראים - רגע. בתנך כולו, רגע מבטא תמיד את מידת הדין!

כי רגע באפו, ואכלה אותם כרגע ... ועוד ועוד. הגמרא בברכות ז'. מתארת את זעמו של הקב"ה כ- רגע. - מדוע?

הפירוש הראשוני של המילה רגע משמעה שבר. שבר זמן. חלק מ... (למתקדמים ראו רש"י ויקרא כג, יג)

במילים אחרות - כשמסתכלים על המציאות בעיניים של רגע, בחלקיות, בשבר, ולא בעיניים של רצף, של נצח - אז רואים את מידת הדין. ההבנה שאנחנו בתהליך ארוך, היא ההבנה הנכונה יותר, שמביאה עמה רוח של רחמים.

(נוסף רמז - רגע ר"ת. ראשית גויים עמלק).

בָּרַגַע קָמֹן עֲצֻבְתֶּיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֶקְבָּצְךָ... וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶיךָ אֶמַר גְּאֻלְךָ ה'.

נרים את המבט, ננסה לראות את הדברים בצורה של נצח, כמה שנוכל. ומתוך כך בע"ה נזכה לרוח גדולה, לנצח שמביא איתו ניצחון.

בע"ה - בשורות טובות, וניצחון על הרשע והרוע!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

ללכת עוד ... ולהמשיך!

יום שני, ח' חשוון תשפ"ד (23.10.2023)

השבוע נקרא בתורה את פרשת לך לך. הביטוי לך לך אופייני לאברהם, והוא פותח את ניסיונותיו של אברהם בפתיחת הפרשה. באותה הלשון מצטווה אברהם בניסיון האחרון, ניסיון העקידה.

"...קח־נָא אֶת־בְּנֶךְ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהֲבָתָּ אֶת־יִצְחָק וְלִדְיָלְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה..."

אברהם מתאפיין מאוד בעשייה ובפעילות. בשבת הבאה נקרא על מהירותו, וזריזותו של אברהם בהכנסות האורחים. הכל במהירות, בעשייה, ובהשקעה.

הליכה מתארת את בני האדם - "וְנָתַתִּי לָךְ מְהֻלָּכִים בֵּין הָעַמִּים הָאֵלֶּה" וכן מתארת את מעשי הצדיקים "וְקָוָה הָיְחָלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֲבָר פְּנֹשְׁרִים יִרְצוּ וְלֹא יִיָּגְעוּ יִלְכּוּ וְלֹא יִיָּעֲפוּ..."

נתפלל כולנו, ונשתדל מאוד להיות הולכים. אנשים פועלים, מלאי חדוות עשייה ותרומה.

התגייסנו כולנו למילואים, ונמשיך ברוח הגדולה למען עם ישראל. נמשיך להשקיע, להתמיד, לדייק, ולעשות את הדברים מתוך עוצמה ולהט!

כל אחד משקיע כמה שיותר למען הצלחת המשימה הגדולה!

בע"ה - בשורות טובות, וניצחון על הרשע והרוע!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

על רחל אמנו ונחמה כפולה, ועל נורדאו והילד מהחידר

יום רביעי, י' חשוון תשפ"ד (25.10.2023)

רחל אמנו, שיום פטירתה חל בי"א בחשוון, מסמלת במסורת את אמם של ישראל. היא חקוקה כדמות שמכוחה תבוא הגאולה, ומבטאת את הכוח הפנימי המפעם בלב של כל שבטי ישראל, וקושר אותם יחד. מקס נורדאו, מי שהיה ממייסדי הקונגרס הציוני הראשון בבאזל והוגה רעיון "יהדות השרירים", היה באותם ימים רחוק מאוד מיהדותו, אך המפגש עם סיפורה של רחל נגע בלבו, גרם לו להתגייס למען העתיד הלאומי, ובמידה רבה גם לשוב לשורשיו, והכל בזכות ילד אחד קטן.

"מאיר שמחה זינדפֿעלד", המוכר יותר בשם מקס נורדאו, נולד בבודפשט בשנת 1849. הוא היה רופא, סופר, הוגה דעות ונואם בחסד, וממייסדיה של ההסתדרות הציונית העולמית. נורדאו נולד למשפחה אורתודוקסית, אך כפי שהגדיר את עצמו, מאז שנות העשרה לחייו, היה יהודי מתבולל, וחש את עצמו בן לתרבות האירופית. בגיל חמש עשרה עבר ללמוד בגימנסיה קתולית, ולאחר מכן בגימנסיה קלוויניסטית, ואף בא בברית נישואין עם אנה אליזבט דונס, דנית נוצריה פרוטסטנטית.

בשנת 1897 בקונגרס הציוני הראשון בבאזל נשא נאום שהשאיר רושם רב, אך גם הפתיע רבים, שלא ציפו לשמוע נאום מעין זה יוצא מפיו. נורדאו הזכיר את המדרש, שמביא רש"י בפירושו לחומש (בראשית מח, ז). לדברי המדרש, רחל אמנו נקברה על אם הדרך סמוך לבית לחם, ולא בחברון במערת המכפלה עם שאר האבות והאימהות, כדי שתפגוש את בניה בצאתם לגלות, ותתפלל לחזרתם ארצה. הוא ציטט את הבטחת הקב"ה לנביא ירמיה:

"כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָכָה וְשִׁמְעָה נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ, מֵאַנָּה לְהִנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ בִּי אֵינְנִי. כֹּה אָמַר ה' מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה, כִּי יֵשׁ שֹׂכֵר לִפְעֻלָּתְךָ נָאֻם ה' וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב", וְחָתָם אֶת נְאוּמוֹ בַּמִּלּוּתִי הַנִּצְחִיּוֹת שֶׁל הַנְּבִיא יִרְמְיָה: "וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיתְךָ נָאֻם ה', וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם" (ירמיה לא, יד-טז).

כיצד הכיר נורדאו את המדרש הנ"ל?

כך סיפר בעצמו - "את הסיפור הזה אני חייב למי שאני חייב לו את יהדותי ואת ציוניותי. אדם שאינני זוכר את שמו, מי שלמעשה היה אז ילד כבן שמונה או תשע שנים, ומעשה שהיה כך היה.

הייתה לי קליניקה לטיפול בילדים בפריז. באחד הימים נכנסה אליי אישה, כפי הנראה מהגרת מפולין, שביס לראשה, ואיתה ילד כבן שמונה או תשע, חיוור פנים וחולה. הומלץ בפניה להביא אותו אליי. ניסיתי לדובב אותו בשפת המדינה, אך הצרפתית שלו הייתה לקויה. אמו הצטדקה

ואמרה: הוא אינו לומד בבית ספר רגיל, הוא לומד ב"חיידר", זה בית ספר ליהודים. כעסתי ונזפתיו בה. פתחנו בפניכם את שערי המדינה, מדוע אין הילד לומד את שפת הלאום כאן? היא התנצלה ואמרה שהוא עוד צעיר, ושבעלה שיין לדור הישן, אבל הוא עוד יגדל, ויידע את השפה. אני שאלתי את הילד כמעט בלעג: אמור לי, ב"חיידר" הזה, מה למדת? או אז השתנה מראה פניו של הילד, ואורו עיניו. הוא פתח פיו ביידיש, שהבנתי מהגרמנית שלי, בניגון מסורתי מוכר ונוגה, שהעיר בי זיכרונות עמומים מימי ילדותי. הוא דקלם, ושמא אומר כי הוא שר, את שהוא למד ב"חיידר" בביקורו האחרון בו, קודם שחלה.

יעקב - הוא אומר - על ערש דווי, מזמין את בנו יוסף, מצווה עליו, משביע אותו ומתחנן בפניו: **"אַל נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם"** אלא במערת המכפלה. שם קבורים אברהם ושרה, יצחק ורבקה, שם קברתי את לאה. **"וַיִּשְׁאַתְּנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתִּנִּי בְּקִבְרֹתָם"**. ממשיך יעקב אבינו ומספר ליוסף בנו: **"וְאֲנִי כִבְּאֵי מִפְּדֹן מִתֶּּה עָלַי רַחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעֹד כִּבְרַת אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָהּ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית לָחֶם"**.

מדוע דווקא כאן יעקב מספר ליוסף על קבורת רחל? אומר רש"י - כל זאת מרצה הילד הקטן - יעקב אבינו ראה צורך להתנצל לפני יוסף ולומר: אני מטריח אותך טרחה גדולה להוליכני ממצרים לחברון, אך אני בעצמי לא טרחתי בעבור רחל אמך את הטרחה הזאת, למרות שהייתי קרוב מאד אל העיר בית לחם. אפילו העירה לא הכנסתי אותה. קברתי אותה בדרך. אבל לא באשמתי ולא רשלנות הייתה זו מצדי. ריבונו של עולם רצה כך. הוא ידע, שנבחר ארדן רב המרחחים של נבוכדנצר, עתיד להוביל בדרך זו את בניה של רחל בחורבן בית ראשון, ואז היא תצא מקברה, ונהי בכי תמוררים יישמע. **"רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ"**, ואלוהים יענה לה: רחל! **"מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְיִצְחָק מִדְּמֻעָה, כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְּעֻלָּתָךְ נָאִם ה' וְשִׁכְנוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב, וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָךְ נָאִם ה' וְשִׁכְנוּ בְּנִים לְגִבּוֹלִים"**.

אני, מספר נורדאו, לא ידעתי את נפשי. באותה שעה נזדעזעו כל אבריי. הסבתי את פני לחלון, כדי שהאם והילד לא יראו את דמעותיי זולגות, חיבקתי ונשקתי את הילד על מצחו, ואמרתי לעצמי: מקס, הלוא תבוש? אתה אדם משכיל ונחשב לאינטלקטואל, אך מה הינך יודע מדברי ימי עמך, מה אתה מכיר כל כתבי הקודש הללו? עומד מולך ילד חולה וחלוש, מהגר ופליט, ומדבר על יעקב ועל יוסף, על ירמיהו ועל רחל, כאילו תמול שלשום אירעו הדברים, וכל עתידו של עם ישראל חי לנגד עיניו. מחיתי את דמעותיי מלחיי ואמרתי בליבי: עם כזה, ששומר זיכרונות כאלה מלפני אלפי שנים, ומשריש אותם בלב ילדיו, אינו עלול למות. הוא מובטח לחיי עולם!

הדבר קרה באותם ימים של משפט דרייפוס, כשהתחלתי לפקפק ביחסם של אומות העולם כלפי עם ישראל. יכול אני לומר, שהילד הזה היה אחד הגורמים לקרב אותי לציונות, ולהאמין בנצח ישראל. כשהקמנו את הקונגרס הציוני הראשון, וכובדתי לנאום בו, ריחפה לנגד עיני דמותו של אותו ילד, שאת שמו אינני זוכר, אבל את המילים האלה לא אשכח לעולם, כי הן בסיס הציונות, הן בסיס היהדות: **"וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָךְ נָאִם ה', וְשִׁכְנוּ בְּנִים לְגִבּוֹלִים!"**

בכל דור ודור קמים עלינו לכולותינו. כשטן הנאצי כך גם האויב העזתי במסע הרצחני והחייתי שפקד אותנו בשבת שמחת תורה תשפ"ד. היה זה האירוע הנוראי ביותר שקרה לעמנו מאז ימי השואה. מעבר לגודל האסון, ייצרבו ימים אלו, כקו פרשת מים תודעתי בתקופה של שידוד מערכות כללי. אלו ימים בהם הוסר המסווה מעל פני הרבה אמיתות נסתרות. קונספציות נשברו, תפיסות עולם התאדו, הכל משתנה והשינוי יורד עד לשורשן של אמונות היסוד של החברה הישראלית לגווניה.

בנבואת ירמיה אודות רחל אמנו ניתן לדייק:

כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנָּה לְהִנָּחם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנו: כֹּה אָמַר ה' מִנְעִי קוֹלֶךְ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שֹׂכֵר לְפָעֲלֶיךָ נָאִם ה' וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיךָ נָאִם ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם.

בכיה של רחל כפול אך גם נחמותיה כפולות. רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנָּה לְהִנָּחם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנו - רחל בוכה על בניה היוצאים לגלות, אך גם ממאנת להינחם בשובם ארצה, כי עדיין הם רחוקים ממנה, ומצויים בהסתר פנים (בזוהר מדויק שהיא רחוקה ממנו, מהקב"ה ולא נכתב רחוקה מהם). ריבונו של עולם מנחם אותה הן באשר לבכי על צרות הגלות, והן באשר לצער והדמעה על המציאות הקיימת, ומסביר כי אלו הם תהליכים פנימיים ארוכים, שכוחה הפנימי של רחל פועל בהם. בתחילה הם אכן שבים "מֵאֶרֶץ אוֹיֵב", רק בשל צרות האויבים. בתחילה הם מתכנסים רק מתוך החיבור של "ברית הגורל", אך הקב"ה המלווה את התהליכים מבטיח כי הזעזועים עתידים לשנות את מבטם הפנימי, והם עוד יתכנסו תחת "ברית הייעוד", עד אשר יתקיים בהם: "וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם", לגבולם הרוחני והפנימי.

שנוכה בקרוב!

בזכותה של רחל אמנו ונבואת ירמיהו!

הרב אבי גולדברג - רב גדוד 8207

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

על אמונה ריצה והליכה!

יום חמישי, י"א חשוון תשפ"ד (26.10.2023)

בתחילת השבוע עסקנו מעט בביטוי לך לך האופייני כל כך לאברהם אבינו. לך לך הוא הציווי הנסיון הראשון של אברהם (לפי הרמב"ם לפחות), ולך לך הוא הביטוי בציווי העקידה -

"...כִּי־נָא אֶת־בְּנִי אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר־אַהֲבָה אֶת־יִצְחָק וְלִי־לֵד אֶל־אֶרֶץ הַמָּוֶה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה..." - שלרבים מן הפרשנים נחשב הנסיון האחרון לאברהם.

דמיון נוסף בין 2 הניסיונות, הוא כיוון ההליכה - הליכה אל הלא נודע. אצלנו - "אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָה", ובעקידה - "עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים".

ההליכה, הצעידה, הדחיפה קדימה גם כשלא יודעים בוודאות מה יהיה בהמשך, מבטאת דבקות במטרה, ואמונה גדולה בצדקת הדרך ובה'.

הזכרנו כבר את הפסוק מההפטרה של השבת - 'וְקוֹי ה' יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלֹ אֶבֶר כְּנָשִׁים יְרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיָּעֲפוּ...'.
נשים לב - קווי ה', המאמינים הם אלו שירוצו, שילכו, ולא יתעייפו...

ואולי עוד יותר - אחרי הריצה הגדולה, שאפיינה את ראשית המלחמה, אחרי ההתארגנות המדהימה של עם ישראל אחרי הטבח הנורא, נדרשים אנו כעת להמשיך ללכת. לפעמים קל להיות בשלב הראשון של הריצה, אבל המקווים לה' יודעים גם ללכת אחרי הריצה!

לכל היוצאים הביתה, בהצלחה. החליפו כוח, וזיכרו - העורך מתאמץ לא פחות. האישה, הילדים, ההורים - כולם רצים, לא רק אנחנו הלוחמים. ולכן הקפידו על הערכה גדולה להם, שתהיה שבת שלום!

נתפלל כולנו, ונשתדל מאוד להיות אנשים רצים, ואחר כך ממשיכים עוד והולכים מתוך אמונה גדולה, גם כשהולכים אל הלא ידוע!

בע"ה - בשורות טובות, וניצחון על הרשע והרוע!

הרב אבי גולדברג - רב גדוד 8207

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

ערב שבת קודש פרשת לך לך

יום שישי, י"ב חשוון תשפ"ד (27.10.2023)

השבת נקרא בפרשה את הדברים הבאים "אל נא תהי מריבה ביני ובינך... כי אנשים אחים אנחנו". מיד לאחר מכן נפרדים לוט ואברהם בפסוק שהקריאה שלו בימנו נשמעת קשה עוד יותר - "היפרד נא מעלי, אם השמאל ואימינה, ואם הימין ואשמאילה". מפרידים את הימין והשמאל ח'ו'....

אלא שרש"י ואחרים מפרשים שמדובר על ההפך מכך, אברהם אומר ללוט - שלכל מקום שילך אברהם יהא צמוד אליו, אם ילך לשמאל אברהם יהיה מימינו ולהפך.

ואכן, כפי שמוסיף גם רש"י - אברהם יוצא מיד לאחר מכן למלחמת הצלה נפלאה בעקבות השמועה שנשבה 'אחיו' (לוט).

נזכור שהמשיח מגיע לעולם, רק מתוך החיבור בין זרע אברהם ולוט.

אמנם יש פיתולים, זרע לוט מגיע מתוך עמון ומואב (שכשלעצמם לא בדיוק מתאימים לכאורה לעם ישראל), אבל רק כך מופיע אורו של מלך המשיח בעם ישראל (רות המואביה ונעמה העמונית...!)

היום, י"ב חשוון, הוא היום שלאחר פטירת רחל אמנו, וגם יום רצח רבין. יום שדורש תיקון עצום, יום שמחייב איחוי שברים.

יום שבו חייבים לחזק את הקריאה של 'אנשים אחים אנחנו'.

כל אחד, אבל כל אחד מאיתנו, חייב לראות כיצד הוא דן את כל אדם לכך זכות, כיצד הוא רואה את מעלת החבר ולא את חסרונו. כיצד גם הטוענים בדיוק הפוך ממני, בעצם רוצים את טובת עם ישראל.

"איש את רעהו יעזור, ולאחיו יאמר חזק".

שבת שלום, שבת של המשך אחדות, איחוי קרעים, דיבור וכבוד בין כל חלקי העם.

יחד באהבה ננצח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

היום ה-23 למלחמה!

יום ראשון, י"ד חשוון תשפ"ד (29.10.2023)

ההפטרה שקראנו השבת מישעיהו פרק מ, מדברת ממש בעד עצמה...

נדגיש כמה נקודות -

א. הפטרה זו הינה המשך לנבואת הנחמה - 'נחמו נחמו עמי'.

ב. שימו לב לפסוקים הבאים:

מִי הָעִיר מִמִּזְרַח צֶדֶק יִקְרָאֻהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לִפְנֵי גוֹיִם וּמַלְכִּים יֵרֶד יִתֵּן כַּעֲשֶׂר חֲרָבוֹ כְּקֶשֶׁת נִדְף קִשְׁתּוֹ:

רְאוּ אֲנִים וְיֵרְאוּ קִצּוֹת הָאָרֶץ יִחַדְדוּ

ג. אולי אחד המסרים המשמעותיים לנו משרתי המילואים מכל קצוות הציבור הישראלי - ואיש אֶתְדַּעְהוּ יַעֲזֹרוּ וּלְאַחֵיו יֹאמַר חֲנֹק:

ד. נסיים בפסוקים הבאים - אֶל־תִּירָא כִּי עֲמָד־אֲנִי אֶל־תִּשְׁתַּעַ כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אֲמַצְתִּיךָ אֲחִי־עֲזֶרְתִּיךָ אֲחִי־תִמְכְּתִיךָ בְּיָמָיו צֶדֶק: הֵן יִבְשׁוּ וַיִּקְלְמוּ כָל הַנְּחָרִים בְּךָ יִהְיֶה כְּאִין וַיֹּאבְדוּ אֲנָשֵׁי רִיבךָ:

אֶל־תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזָרְתִּיךָ נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה שְׂמִתְּךָ לְמוֹרֵג חֲרוֹץ חֶדֶשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תְּדוּשׁ הָרִים וְתִדָּק וּגְבָעוֹת כְּמוֹן תִּשָּׂים: תִּזְרֹם וְרוּחַ תִּשָּׂאֻם וּסְעָרָה תִּפְּיֵץ אוֹתָם וְאַתָּה תִּגִּיל בִּיהוָה בְּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל:

שנזכה, בזכות האחדות, בזכות ההשתדלות מלמטה, לראות ישועות גדולות וסיוע מלמעלה!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

וביחד ננצח

אבי גולדברג רב גדוד 8207

היום ה-26 למלחמה!

יום ראשון, י"ז חשוון תשפ"ד (1.11.2023)

בתחילת הפרשה אני קוראים על גילוי ה' לאברהם -

"וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ה' בְּאֵלֵי מִמְרָא..." רש"י מציין שההתגלות לאברהם היתה כשכר וכזכות על ברית המילה. זו גם הסיבה שהכתוב מציין שההתגלות היתה באלוני ממרא. כי ממרא עודד את אברהם לקיים את ברית המילה.

הרש"ר הירש מוסיף על כך -

"השכינה נמצאת בכל מקום, אך לא כל אחד זוכה לראותה. רק מי שמקדיש עצמו לה' - כדרך שאברהם עשה זאת זה עתה - זוכה לראות את פני ה'".

אנו חיילי המילואים בוודאי עוסקים במצווה. לעיתים נראה שאנחנו מעבירים את הזמן, נהנים, צוחקים וכו'... אבל האמת היא שאנחנו מקיימים מצוות. בכל רגע ורגע, מקיימים מצוות עזרת ישראל מיד צר, ומצוות ירושת הארץ.

ולכן הקב"ה שוכן בקרב המחנה. רק ננסה לפתוח את העיניים, ובע"ה לזכות לגילוי ה', לבשורות טובות, לניצחון ובע"ה שמחיר המלחמה לא יגדל!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

וביחד ננצח

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על יצחק, אמונה וניצחון

יום שישי, י"ט חשוון תשפ"ד (3.11.2023)

בתחילת הפרשה מברכים המלאכים על לידת בן לאברהם ושרה. שרה צוחקת, (גם אברהם צחק גם הוא בסוף הפרשה הזאת הקודמת), והבן המיוחל נקרא בשם יצחק.

כתב על כך הרש"ר הירש:

"צחוק" מתעורר רק כשמבחינים בדבר נלעג או שלא יתכן במציאות, ואין לך דבר נלעג ובלתי מציאותי יותר מאשר הציפייה שקיימת עתה בלב אברהם. אברהם היה בן מאה שנה, ושרה בת תשעים. במשך תקופת נישואיהם הארוכה, לא נולדו לאברהם בנים משרה. עתה, כשהם מתקרבים לסוף ימיהם, עתיד להיוולד להם בן! לידת בן זה תהיה בלתי צפויה לחלוטין; ואפילו אם ייוולד, הוא יהיה בן יחיד, וקרוב לוודאי שיהיה יתום בגיל צעיר. אולם תקוותיה של אומה גדולה העתידה לגבור על כל העולם, תקוות כל המין האנושי, יחולו על בן זקונים צעיר יתום זה!

...חשיבות גדולה כרוכה בצחוק זה. הוא חוזר ונשנה להלן בהקשר לשרה, וישוב ויתעורר בכל הדורות בשמו של הבן המובטח.

התחלת העם היהודי גורמת לחיוכים. לפי ההיגיון המציאותי, המחשב כל דבר על פי סיבה ומסובב, נראים תולדות עם זה, ציפיותיו, תקוותיו, וחיייו, כשאיפה עוברת גבולות, בלתי מציאותית, ונלעגת. אך דברי ימי ישראל מתחילים אכן להיעשות מובנים, והם ראויים לכך שילמדו אותם במלוא כובד הראש - רק אם מסבירים אותם על פי סיבת כל הסיבות; ומאמינים ברצונו הכלי יכול והחופשי של האל החופשי, הפועל בחירות ומתערב בעוז בענייני עולמו.

אבותינו היו חייבים לדעת דבר זה מההתחלה, ועל צאצאיהם היה לזכור זאת תמיד. משום כך המתין הקב"ה עד שאביהם ואמם הראשונים של האומה יגיעו לגיל מעורר חיוך. זה הטעם שה' התחיל לקיים את הבטחותיו רק משאבדה כל תקווה אנושית. הוא רצה לברוא לעצמו אומה שתהיה "אצבע אלקים" - סימן לאלקים בקרב האנושות.

מראשית הווייתו ועד סופה, תעמוד אומה זו בניגוד לכל הכחות הפועלים בהסטוריה העולמית. עד עצם היום הזה, נחשבת הוויית העם היהודי לדבר בלתי מציאותי לגמרי, בעיני הכסילים הכופרים באלקים.

הצחוק הצועד בעקבות היהודי בדרכו במהלך ההסטוריה, מעיד על אופיה האלקי של דרכו. הצחוק אינו מטריד אותו, שכן הייתה לו הכנה מוקדמת לצחוק זה.

עד כאן דברי הרש"ר הירש...

נזכור שאיננו עם ככל העמים! נזכור את הצחוק היסודי בבסיס האומה שלנו.

ובע"ה - צוחק מי שצוחק אחרון!

שבת שלום, שבת של המשך אחדות בין כל חלקי העם, שבת של ניצחון ובשורות טובות.

יחד באהבה ננצח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על ימים, זמן יקר

יום ראשון, כ"א חשון תשפ"ד (5.11.2023)

כולנו נמצאים זמן רב בהגנה, משימה חשובה ביותר ליד גבול הצפון. בנוסף אנו מתכוננים גם להתקפה - מה שנקרא בצה"ל 'זמן יקר'.

בפרשת השבוע שנקרא בשבת הבאה, אנו נפגשים בכמה ביטויים המבטאים את מילוי וניצול החיים. כבר בתחילת הפרשה פותחת התורה בתיאור חייה של שרה - בצורה ייחודית:

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וָעֶשְׂרִים שָׁנָה וָשִׁבְעָה שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה:

חיי שרה מוזכרים גם בתחילה וגם בסוף ופרשנים שונים עמדו על הפירוט, צורתו. וכל החזרה הזו.

רש"י מפרש שכולן היו שווים לטובה. חייה של שרה אמנו היו מסכת אחת ארוכה של עשייה ברוכה, של עבודת ה', של הוספת טוב וחיים לעולם.

ישנם ביטויים נוספים לרעיון זה בהמשך הפרשה - כגון "וַאֲבָרְהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים..."

רבים הסבירו ביטוי זה (שנאמר רק על 3 דמויות בתנ"ך!) שמדגיש את עצמת חייב של אברהם, שידע לנצל את כל ימיו. כל ימיו היו איתו ללא יוצא מן הכלל.

גם אנחנו יכולים לנצל את הזמן עוד יותר. כל אחד מאיתנו יכול לקחת על עצמו לימוד של כמה משניות כל יום, לימוד שניים מקרא, לימוד של דף יומי ועוד... בכל יום לעשות כמה מעשי חסד, להתקשר יותר להורים ולמשפחה, לשמח מישהו... ולנצל את הזמן היקר שלנו.

עשיית טוב בעולם היא חלק מהניצחון, קודם כל זה ההפך מהרוע הצרוף של אויבנו! ובנוסף היא בוודאי מוסיפה לעם ישראל זכויות רבות!

אז יאללה... לעבודה!

יחד באהבה ננצח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על אבות, ופרספקטיבה

יום שני, כ"ב חשוון תשפ"ד (6.11.2023)

בפתח פרשת חיי שרה התורה מספרת באריכות כיצד אברהם קנה את מערת המכפלה כדי לקבור את שרה.

רבים שואלים מדוע התורה כל כך מאריכה בזה. הרמב"ן אומר שלתורה חשוב שהדורות הבאים ידעו את מקום קבורתם של האבות.

• ועדיין שואלים מדוע זה חשוב?

• למה חשוב לדעת את היכן קבורים האבות?

את התשובה לכך אנחנו לומדים מכלב בן יפונה.

כלב היה אחד מהמרגלים שנשלחו לתור את הארץ, שרובם הגיעו למסקנה שאין לעם ישראל את היכולת לכבוש את הארץ.

כלב בא לחברון, הלך לקברי האבות,

והחיבור אל האבות מילא אותו "רוח אחרת" ונתן לו כוח לעמוד מול כל המרגלים.

המלחמה של עם ישראל על הארץ, היא מלחמה שיש לה שורשים עמוקים.

היא חלק מהסיפור גדול של עם ישראל, שלא מתחיל היום ולא מסתיים מחר.

סיפור שהוא גם ייעוד, שיש הבטחה א-לוקית להגשמתו!

זה לא אומר שאין לנו תפקיד בשרשרת, זה לא אומר שזה יהיה פשוט, זה לא אומר שהדרך קצרה.

אבל השייכות לסיפור הגדול עוטפת בגבורה ונותנת תקווה וממלאת בכוח לעשות את מה שצריך בעוצמה ובנחישות.

יחד באהבה ננצח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על חסד, ורבה

יום חמישי, כ"ה חשון תשפ"ד (9.11.2023)

אליעזר עבד אברהם יוצא לחפש אישה ליצחק. בכדי למצוא אישה עושה אליעזר מעין מבחן.
וְהָיָה הַנַּעַר אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיו הַטִּינָא כֶּדֶד וְאִשְׁתָּהּ וְאִמְרָה שְׂתָהּ וְגַם לְגִמְלִיד אִשְׁקָה אֶתְּהָּ הַכֹּחֶת לְעִבְדְּךָ לְיִצְחָק
וְכֵן אָדַע כִּי־עֲשִׂיתָ חֶסֶד עִם־אֲדֹנָי:

במילים פשוטות - אליעזר מחפשת אישה שהיא גומלת חסדים!
אם נעיין מעט בפסוקים נגלה עד כמה החסד היה טבוע ברבה, וכמה אנחנו יכולים ללמוד ממעשיה.

אליעזר מבקש -

"הֲגִמְיָאֲנִי נָא מַעֲטִימִים מִכֶּדֶד:"

רבה מזדרזת להשקות את אליעזר וכך נאמר -

וְתֹאמַר שְׂתָה אֲדֹנָי וְתִמְהַר וְתִכְדֵּה כֶּדָּה עַל־יָדָהּ וְתִשְׁקָהּ:

(עוד נחזור לפסוק זה בהמשך)

הוא ביקש לגמוא מעט מים, והיא משקה אותו (יש אומרים שמדובר על כמות גדולה בהרבה)

ומיד מוסיפה רבה - וְתִכְלֵל לְהִשְׁקָתוֹ וְתֹאמַר גַּם לְגִמְלִיד אִשְׁאֵב עַד אֲכִילוֹ לְשִׁתָּה:

כי חסד עושים בלי הגבלה. וגם אם הדבר דורש מאמץ ושיאיבה נוספת.

נשים לב לדבר נוסף - לאורך כל הפרשה אליעזר נקרא עבד/העבד וכו' .. אבל רבה משנה את התמונה - היא פונה אליו ואומרת שְׂתָה אֲדֹנָי... ומאז - מעמדו של אליעזר משתנה מן הקצה. מכאן והלאה אליעזר נקרא 'איש'.

נסכם -

- חסד עושים מכל הלב!
- גם כשעושים את החסד, בכבוד, בספר פנים יפות!
- עשיית חסד יכולה לשנות לגמרי את האדם שמולנו. להפוך אותו לאדם אחר!
- עם ישראל נקראים רחמנים ביישנים וגומלי חסדים!
- במלחמה הנוכחית נוכחנו שוב כמה עם ישראל מלא חסד! כמה עם ישראל מיטיב ומביא אור לעולם כנגד החושך והרשע!

יחד באהבה ננצח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על שדה, יצחק יעקב ויוסף!

(חג הסיגד) יום שני, כ"ט חשוון תשפ"ד (13.11.2023)

הגמרא במסכת פסחים (פ"ח). מזהה קוד לכל אחד מאבות האומה.

אברהם קורא להר הבית בשם הר, יצחק בשם שדה, יעקב בשם בית. אין ספק שכל אחד מהקודים הללו מתאים לאישיות שלהם.

אצל יצחק אנו מוצאים - את השדה כמקום התייחדות ותפילה - **וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה** כמקום מפגש עם ארוסתו -

"וַיִּתְּנָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק לְיָדָיו וְהָיָה חֵלְקָהּ בַּשָּׂדֶה לְקִרְיָתָם וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנָי"

ובפרשתנו יצחק מריח את ריח גן עדן - **"וַיֵּרַח אֶת־רִיחַ בְּגָדָיו וַיִּבְרָכְהוּ וַיֹּאמֶר רֵאֵה רִיחַ בְּנִי בְרִיחַ שָׂדֶה אֲשֶׁר בָּרַכְוּ ה'."**

עשיו לעומת זאת מתגלה אחרת ביחס לשדה -

"וַיָּבֹא עֲשׂוֹ מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵיפָה: וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ אֶל־יַעֲקֹב הֲלִעִיטָנִי נָא מִן־הָאָדָם הַזֶּה כִּי עֵיפָה אֲנִכִּי ...: וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ הִנֵּה אֲנִכִּי הוֹלֵךְ לְמוֹת וְלָמָּה־זֶּה לִּי בְכֹרְהָ:"

השדה הוא מקום בו אדם עובד, חובר לאדמה, והוא מקום מבחן לערכים, לרצונות, לשאיפות. שדה יכול להיות מקום של יצרים, ופורקן לשפיכות דמים (קין והבל), לגזל (עשיו - ציד) ועוד... ויכול להיות מקום לחיבור עמוק בין אדם ואלוקים.

אנו בני אברהם יצחק ויעקב, אותו יעקב שקונה את חלקת השדה בשכם, ובנו יוסף בחלום רואה שמאלמים אלומים בשדה, ועתיד להיקבר חלקת השדה בשכם.

היחס שלנו לעולם החומר הוא יחס של תיקון, יחס של חיבור של רוח.

גם במלחמה הנוכחית רואים את ההבדלים, בין אור לחושך. בין חיים למוות, בין צדק לרשע.

אנו חפצי חיים, טוב, צדק ויושר.

יחד באהבה ננצח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על תפילה יצחק ורבקה, ומהפכה!

יום רביעי, ב' כסלו תשפ"ד (15.11.2023)

מתחילת הפרשה אנו קוראים על שנות העקרות של יצחק ורבקה.

"וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה לְנִכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָהּ הוּא וַיַּעֲתֵר לָהּ וַתֵּהָרֵם רִבְקָה אִשְׁתּוֹ:"

מה פשר המילה הייחודית - 'ויעתר'?

רש"י (רשב"ם ואחרים) מפרש - ויעתר יצחק - הרבה והפציר בתפילה. כלומר ריבוי, יש חשיבות להמשכיות ולהוספת תפילה (להרבות תחינה, וכבר קבעו חז"ל 'הלואי ויתפלל אדם כל היום כולו').

פרשנים אחרים מפרשים מלשון קטורת, כלומר מהלך שמפאר ומרומם את הקב"ה. (רדצ הופמן ועוד)

חז"ל (יבמות ס"ד) ראו במילה ייחודית זו איזכור ל'עתר' - קלשון בו הופכים את התבואה. להבנתם, התפילה בכוחה לגרום למהפכה - "כך תפילתם של צדיקים מהפכת מידותיו של הקב"ה ממידת רגזנות למידת רחמנות".

יצחק, המתייחס בכוח תפילתו, היוצא לשוח בשדה, הוא זה שמרבה בתפילה ומביא למהפכות...

וכך כותב הרב קוק -

"התפלה היא פעולה ממש, ככל פעולה שהטבע שלה מורגש. אמנם הכל תלוי בגודל קדשו של הרצון היחידי של המתפלל, ושל התוכן האלקי הממלא את נשמתו, ותפלתן של צדיקים עושה מהפכה גדולה לטובה, בערכי העולם כולו. מה עתר זה מהפך את התבואה בגורן, אף תפלתן של צדיקים מהפכת דעתו של הקדוש ברוך הוא ממדת רגזנות למדת רחמנות." (אוה"ק ג' מח).

בעת מלחמה, במשבר בו אנו מצפים לישועה, כוחה של תפילה עצום. נשתדל כל אחד להשקיע עוד קצת... עוד דקה של כוונה, עוד עומק בתפילה - ונזכה בע"ה לראות ישועות!

יחד באהבה ננצח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

אורך רוח וימים אחדים

יום ראשון, י"ג כסלו תשפ"ד (26.11.2023)

בדרך כלל, כשאדם מצפה בהתרגשות לאירוע מסוים, כל דקה נראית בעיניו כנצח, ו'הזמן עובר (רק) כשנהגים'. אם כן כיצד נבין את הפסוק: **וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כְּיָמִים אֶחָדִים בְּאֶהְרָתוֹ אִתָּהּ?** לכאורה היינו מצפים שיהיו בעיניו לא כימים אחדים אלא כימים רבים, או כשבועים שנה?

על השאלה הזאת, עונה רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב בעל ה'בני יששכר' בספרו אגרא דכלה, ואומר, שאהבת יעקב לרחל לא היתה אהבה אנושית רגילה שיש בה גם מימד של תאוה, אלא בגלל הערך העצום של הקמת ביתם, שיעקב וגם רחל, יודעים שהוא גם בניין האומה הישראלית.

כשאדם עוסק בדבר גדול, ההכנות לקראתו חשובות ויקרות בעיניו, וככל שהדבר שעתיד להופיע גדול יותר, כך ההכנות לקראתו ארוכות יותר, כפי שתקופת ההריון ותקופת הינקות אצל האדם ארוכות יותר ביחס לבעלי חיים אחרים, משום שהפוטנציאל שעתיד להופיע אצל האדם ואצל בעלי חיים שונה לגמרי.

ה'בני יששכר' ממשיך את הדבר 'כמו שאדם מכין את עצמו לכבוד המלך, הנה כל מה שמחובב בעיניו יותר כבוד המלך, יארך הזמן של הכנתו, וכל מה שמתארך הזמן, עדיין סובר שזמן קצר הוא להכנה כראוי, הנה איש כזה הגם שלא בא אליו עדיין המלך, הנה כל הימים שהוא מכין את עצמו, הנה כבר נקרא עובד המלך, כיון שבכל רגע מצייר בעיניו מהותו ואין מהראוי לכבדו'.

משום שיעקב אבינו מבין את גודל המשמעות של הקמת ביתו והקמת האומה, לא רק שאינו מזלזל בהכנות לכך, אלא מבין את מעלתם ואף שמח בהם ולכן 'ויהיו בעיניו כימים אחדים'. היכולת להתאזר בסבלנות ובשמחה כלפי תהליכים גדולים היא אחת המתנות שיעקב אבינו מוריש לבניו כמעשה אבות המסמן לבנים את הדרך.

גם בתקופתנו, ככל שהמערכה מורכבת יותר, ההכנות לקראתה מתארכות, ו'נוהל הקרב' אורך יותר זמן, והפרטים מקבלים את ערכם לפי גודל המטרה.

אנו במערכה גדולה, צבאית-ביטחונית ובעיקר לאומית-רוחנית, כפי רוממות מטרותנו כך ערכם של הפרטים המופיעים אותה.

יחד, מתוך הבנת החשיבות והמשמעות, ומתוך אמונה אמיתית בדרך - באהבה ננצח!

קטונתי מכל החסדים

יום שלישי, ט"ו כסלו תשפ"ד (28.11.2023)

בתחילת פרשת השבוע יעקב מתכונן למפגש מול עשיו. חכמים מלמדים, שהוא פועל בשלוש דרכים משלימות - דורון, תפילה ומלחמה.

בתפילתו מבקש יעקב בין היתר - הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו!

כנימוק לכך מקדים יעקב ואומר - "קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדְּךָ".

חז"ל במדרש מסבירים בדרכים שונות :

1. נעשו לי כבר חסדים ולא נותרו לי עוד זכויות להצלחה, ולכן יעקב מבקש לפניו משורת הדין.

2. אמנם ה כבר הבטיח - אבל שמא יגרום החטא.

עלינו תמיד לחוש שאיננו זכאים, או שמא יש חטאים שעוד לא תיקנו. בכל המעשים שלנו תמיד צריך להבין שהקב"ה נותן לנו מתנות חיים, תמיד לשאוף לעוד, לתיקון, לשיפור המעשים, ולבקש בתפילה לא כי מגיע לנו אלא כבקשת רחמים.

הגמרא בברכות ל"ב: קובעת שכל המאריך בתפילתו, אין תפילתו חוזרת ריקם; אבל אם הוא מאריך בתפילתו ומעיין בה, סופו שיבוא לידי כאב לב. מהו העיון המדובר? רש"י ותוספות מבארים, שהוא מצפה שתפילתו תתקבל, מחמת שהאריך בה (רש"י) או מחמת שכיוון בה (תוספות).

עלינו להתפלל, לבקש, ולדעת שלא מגיע לנו! שהקב"ה מנהל את עולמנו בצורה עמוקה מהבנתנו.

יחד, נמשיך להתפלל, לבקש ולהתחנן לקב"ה שיחונן אותנו, עד לניצחון הגדול בע"ה!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

להתרגש... חנוכה והרגלים

יום רביעי, ט"ז כסלו תשפ"ד (29.11.2023)

כמה ימים כבר למלחמה? קשה לספור...

כשהשגרה תופסת מקום, אנחנו נוטים לזלזל, ומפסיקים להתרגש. כמובן שמבצעת זה מסוכן מאוד! מסתבר שגם רוחנית!

השפת אמת מאיר לנו שחנוכה והדלקת נרות בכלל - קשורים באופן מיוחד להרגלים שלנו:

אא"ז מו"ר זצלה"ה פי' הרגיל בנר להביא ההארה והתחדשות אל ההרגל וכן פי' שתכלה רגל. דכליא רגלא דתרמודאי. שהוא ג"כ להסיר ההרגל והטבע. וכ"פ נר לרגלי דברייך. טובל בשמן רגלו. ודפח"ח. ועפ"י זה נראה לפרש שם חנוכה ג"כ על ההתחדשות כי היו תחת יד מלכות יון בגלות וכל ד' מלכיות הם בהטבע וגשמיות. וכתוב אין כל חדש תחת השמש. אבל בנס שהוא למעלה מן הטבע ממילא בא התחדשות וזה חינוך והתחדשות כנ"ל

ננסה לתמצת במילים שלנו:

הדלקת נרות חנוכה 'עד שתכלה רגל מן השוק' - באופן חסידי מוסברת שצריך להילחם בהרגל. לא לתת לדברים הרגילים להרדים אותנו. להתלהב מכל אירוע, מכל עשייה, וגם מהשגרה - כי באמת, אין דבר רגיל. כל חיבוק לילדים, שיחה עם האישה, טלפון להורים, דיבור עם חבר, או תפילה - הכל מיוחד! הכל מרגש, משמעותי!

וזאת המשמעות של חנוכה, של חינוך. ההבנה שכל דבר שלומדים משמעותי, שהשגרה היומיומית בונה מציאות בעתיד, ותצמיח פריחה משמעותית בהמשך.

נשתדל להתרגש, לעשות דברים מתוך משמעות, ולהיזהר מהשגרה.

העושה תפילתו קבע, אין תפילתו תחנונים!

נשתדל למצוא אור בכל מעשה! לגלות את הפנימיות של הדברים סביבנו, וביחד - ננצח את האויבים הקמים עלינו פיזית ורוחנית!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

"רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום", מה שרואים משם לא רואים מכאן

יום שלישי, כ"ב כסלו תשפ"ד (5.12.2023)

פרשת השבוע שלנו מתארת מציאות קשה מנשוא. יוסף מביא דיבת האחים רעה אל אביהם, עד כדי כך שהם "לא יכלו דברו לשלום". ובהמשך מוכרים האחים את יוסף, ומשקרים בדבריהם ליעקב אביהם האהוב.

יעקב באבלו, יהודה יורד מאת אחיו, נושא אישה כנענית (!) - אותן הנשים השנואות בבית אברהם, ומוליד ילדים שמתים בגלל מעשיהם הרעים (ער, אונן). לא מספיק - והוא מסתבך במעשה זנות!

לכאורה - השפל של השפל.

אבל באים חז"ל (ברצף של 7 דרשות בבראשית רבה, נלמד את הראשונה בלבד) - ומלמדים אותנו יסוד עמוק וחשוב -

"רבי שמואל בר נחמן פתח: "כי אנכי ידעתי את המחשבות" וגו' (ירמיה כט, יא).

שבטים היו עוסקים במכירתו של יוסף, ויעקב היה עוסק בשקו ובתעניתו יהודה עוסק לקחת אשה והקב"ה בורא אורו של מלך המשיח, "ויהי בעת ההיא" וגו'. (ב"ר פה, א)

בזמנים הקשים, בעת שלנו בני האדם נראה שאין סיכוי, שהמצב גרוע - דווקא אז הקב"ה בורא אורו של משיח. המשיח, "בן פרצי" (בנו של יהודה ותמר), מתגלה לעיתים דווקא מתוך הנפילות והמשברים. המשיח נקרא "בר נפלי" (בן הנפילות - סנהדרין צ"ז). כי הוא זה שמקים אותנו מן הנפילות הקשות ביותר. "המה כרעו ונפלו, ואנחנו קמנו ונתעודד!"

אנו בתקופה כואבת, של מחירים גדולים. חיילים צעירים שמשלמים בחייהם, חטופים, אויב אכזר ומכוער מצפון ומדרום. אבל יודעים גם יודעים, שמתוך הקושי, מתוך המשבר יצמח אור גדול. דווקא בחושך הגדול אנו מדליקים נרות, ומאמינים שהישועה הנה באה ועולה. חנוכה מופיע בתקופה החשוכה של השנה - ללמדנו כמה אור עלינו להוסיף דווקא מתוך החושך!

שנזכה לראות בישועת ה' בקרוב. שנזכה להדליק ולהאיר לעולם, לנצח את האויבים הרשעים שלנו, ולהוסיף אור וצדק לעולם.

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

”בטפח הסמוך לפתח”, או איך מאירים את העולם?

מוצאי שבת, אור לכ"ז כסלו תשפ"ד (9.12.2023)

ישנן שתי מצוות המתקיימות דווקא בפתח הבית - מזוזה ונר חנוכה.

חז"ל מלמדים אותנו שהמזוזה נקבעת בצד הימני של הפתח ונר החנוכה מודלק בצידו השמאלי. צדדים אלה הם ביחס לאדם הנכנס לבית.

ניתן ללמוד מדברי חז"ל, שאף על פי שהנר מונח כלפי חוץ כדי לפרסם את הנס, מיקומו מתייחס דווקא לאדם הנכנס לבית, כלפי פנים. היכולת שלנו להאיר כלפי חוץ ולסלק את החושך, מתחילה מחיזוק האור והעוצמה הפנימית שלנו. אור הנר מכונן קודם כל פנימה ורק לאחר מכן ובאמצעות כך - החוצה.

מלחמת העצמאות של החשמונאים, אותה אנו מזכירים בכל שנה בחג החנוכה, היתה מלחמה על הטוב והאור של אומתנו. היוונים ניסו לפגוע הן בבית הלאומי שלנו על ידי מחיקת זהותנו הלאומית, והן בבית הפרטי על ידי פגיעה בבנות ישראל ופירוק משפחות.

החשמונאים בחרו שלא לקבל עליהם את גזירות היוונים ולחיות תחתיהם. הם יצאו למלחמה על זקיפות הקומה הלאומית של עם ישראל, אמונתו ותורתו.

בהדלקת נר חנוכה אנו מכוונים כלפי הבית, אותו בית שניסו היוונים לאבד ולקעקע. מתוך העלאת האור של הבית הפרטי והלאומי, נוכל להאיר עוד ועוד כלפי חוץ ולסלק את החושך עד תומו.

אנו נלחמים כעת מול אויב רע ואכזר שמטרתו לפגוע הן בבית הלאומי שלנו, והן בבית הפרטי, על ידי פגיעה חמורה במשפחות, גברים, נשים וילדים. החושך הגדול שהתגלה לעינינו, מחייב אותנו לרכז כוחות במאמץ רב כנגדו. חיזוק העורף פנימה מחזק גם את היוצאים החוצה לקרב. בשעה שרבים מאיתנו שוהים זמן רב מחוץ לביתם, וממוקדים בביעור החושך והרוע, עלינו לזכור כי פנינו אל הבית, לזקיפת קומתנו הלאומית, ולגילוי האור הגדול שלנו כדי שיוכל להופיע במלוא עוצמתו ולהאיר לכל העולם.

כדי להאיר החוצה, צריך עוצמת אור איכותית בפנים!

שנזכה לראות בישועת ה' בקרוב. שנזכה להדליק ולהאיר לעולם, לנצח את האויבים הרשעים שלנו, ולהוסיף אור וצדק לעולם.

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍 אבי גולדברג רב גדוד 8207

“חנוכה ויוסף”, או חיבור קודש וחול

יום שני, אור לכ"ט כסלו תשפ"ד (11.12.2023)

קשר אמיץ קיים בין סיפורו של יוסף לחשמונאים. שני חלומות חולם יוסף. חלום השיבולים העוסק בעוצמה כלכלית וחלום השמש והירח העוסק בגדלות רוחנית.

יוסף משוכנע כי הדברים אינם סותרים. הוא מבקש גם את השמים וגם את הארץ.

יוסף מצד אחד מנהיג כלכלי, מוביל את הכלכלה המצרית בצורה מרשימה בשעת משבר קשה ביותר, הוא פותר חלומות ומוביל דברים בדרך הטבע והעולם. אבל לאורך הדרך יוסף מקפיד להשתמש בשם ה' פעם אחר פעם, ומתבטל בפני ה'. - **”בְּלֵעָדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פְּרָעָה”.... אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹד לְפָרְעָה”** ועוד ועוד...

כך גם היו החשמונאים משפחה של כהנים ולוחמים אמיצים. קודש וחול חברו יחד. מלחמות גבורה פיזיות נגד הצבא היווני העצום, יחד עם הקפדה על טהרה וקדושה. עד כדי כך שבימי החשמונאים תיקנו לכתוב שם ה' בשטרות הכסף והכלכלה. (ראש השנה י"ח ע"ב ע"פ מגילת תענית):

(חכמים ביטלו תקנה זו מאוחר יותר כדי שלא ייגרם ביזיון לשם ה')

ואף אנחנו מדליקים נר חנוכה ברחוב, בחוץ, אך בתקנה מיוחדת גם בין כותלי בית הכנסת! מתוך אמונה כי הקדושה נמצאת גם ברשות הרבים ולא רק בין כותלי בית המדרש.

שנזכה לראות בישועת ה' בקרוב. שנזכה להדליק ולהאיר לעולם, לחבר קודש וחול בצורה מאוזנת ונכונה, ולהוסיף אור וצדק לעולם.

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍 אבי גולדברג רב גדוד 8207

"לשנה אחרת" / על ניצחון, מכבים, אז והיום..

יום שלישי, כ"ט כסלו תשפ"ד (12.12.2023)

הרב חיים נבון כתב כך:

החשמונאים לא ידעו שהם חיים בימי הלל והודאה. מבחינתם הם נלחמו בימים מרים ואפורים. הגמרא אומרת: "לשנה אחרת קבעום ועשאום ימים טובים בהלל והודאה" - עברו שנים עד שהתפענחה המשמעות האמיתית של הימים הללו, ועד שיכולים היו לציין אותם כימים טובים. היומיום החשמונאי נראה אחרת לגמרי. הפעולה הצבאית הראשונה שמזכיר ספר מכבים א' היא טבח של אלף יהודים, שנרצחו במדבר בשבת בידי קלגסי אנטיוכוס. לאחר מכן התעשתו מתתיהו ובניו, אספו צבא ויצאו להילחם באויב. הקרבות לא היו קלים ולא היו קצרים. בכל יום התערבבו חדשות רעות בחדשות טובות, ורוח האחדות הוכתמה בדברי הפלגנים המקצועיים. לו התמסרו אבותינו לייאוש, לספק ולפילוג, היו היום חלילה צאצאי אנטיוכוס חוגגים את חנוכה.

ואני מוסיף -

היו גם הפסדים! בקרב השישי בבית זכריה (גוש עציון) נהרג אלעזר מתחת לפיל! ובקרב השמיני - נהרג יהודה המכבי! כן! יהודה המכבי עצמו נהרג...

ובכל זאת - בכל שנה אנחנו חוגגים את החנוכה.

כי הניצחון הוא השאלה מה נשאר לאחר מכן. כלומר מה קשור לנצח, ונשאר, ולא זמני.

שיהיו בשורות טובות, ישועות נחמות, וניצחון גדול! בקרוב ממש.

עם ישראל חי לנצח נצחים 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

”ונפשי כעפר לכל תהיה”, על יוסף ועל שליחות..

יום שלישי, ז' טבת תשפ"ד (19.12.2023)

בפרשת השבוע שלנו, ויגש - יוסף מתוודע לאחיו. נאומו של יוסף דורש לימוד מעמיק, ונמצאים בו יסודות עמוקים של אמונה, מידות וערכים!

אחת הנקודות העולות מדבריו של יוסף, היא היחס בין הפרט והכלל.

בדורנו, הפרט מקבל מקום מרכזי מאוד, וחזיוות הפרט, רצונותיו ושיפוטיו מקבלות במה מרכזית בכל צמתי ההחלטות. יש בזה יסוד טוב, אבל יש לזכור את היחס של הפרט אל הכלל.

יוסף פונה אל האחים, ומזכיר להם כך -

וַעֲתָהּ | אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ כִּי־מִכֶּרְתָּם אֲנִי הֵנָּה כִּי לְמַחְיָה שָׁלַחְנִי אֱלֹקִים לִפְנֵיכֶם...

(בפעם אחרת נשים לב לפעלים השונים - מ.כ.ר מול ש.ל.ח.)

אבל בואו נקשיב לפסוק בנפלא הזה - יוסף בעצם אומר, אמנם באופן פרטי נמכרתי לעבדות במצרים, סבלתי שנים רבות של ריחוק מהמשפחה, סבל ועבדות, האשמות שוא וייסורים רבים. אבל בתמונה רחבה יותר, יש לכל זה ייעוד - הצלת הכלל. שליחות אלוקית למען אחרים, למען המשפחה ולמען כלל ישראל!

בסוף תפילת שמונה עשרה אנו נוהגים לסיים בתפילתו של מר בריה דרבינא (ברכות ט"ז: -י"ז.) -

”אלוקי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה...” תפילה מיוחדת ונפלאה - ובה בין היתר אנו אומרים ”ונפשי - כעפר לכל תהיה”. ניתן לפרש מילים אלו באופן הפשוט - להיות בעלי ענווה כלפי כל אדם אחר. ואולי ניתן להוסיף לכך את הדברים עליהם דיבר יוסף - ”ונפשי” - הפרטית, תהיה שליחה של הכל - של הכלל! כלומר נפשי כעפר תהיה כלפי כלל ישראל!

בימים אלו, בהם מאות אלפי משפחות מגויסות למען כלל ישראל אנו רואים בעין את קיומם הדבר. רבים משקיעים, מתנדבים, מגויסים - שמים בצד את הנוחות והחשבוניות הפרטיים, ויוצאים בשליחות כלל ישראל.

נמשיך להזכיר לעצמנו - נפשי כעפר לכל (לכלל) תהיה! נמשיך לתרום למען המדינה האהובה שלנו, לתרום את חלקנו למען עם ישראל! בשורות טובות, ישועות נחמות, וניצחון גדול! בקרוב נמשיך.

עם ישראל חי לנצח נצחים 🌈❤️👍 מפרט הצריך לכלל, ומכלל הצריך לפרט

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על כוחה של רחל, ועל דרך אפרתה!

יום שני, י"ג טבת תשפ"ד (25.12.2023)

יעקב אבינו, מתאר בפני יוסף את קבורת רחל.

וְאֵנִי | בְּבֹאִי מִפְּדֹן מֵתַח עַל־י רַחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבֶרֶת־אֶרֶץ לְבֵא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָהּ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית לָחֶם.

לכאורה, יש לשאול מה העניין האזכור הזה? רש"י, בעקבות חז"ל, מביא מדרש אגדה ידוע המבוסס על הפסוקים מספר ירמיהו (ל"א) -

כֹּה | אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תְּמֻרִים רַחֵל מְבֻכָּה עַל־בְּנֵיהָ מֵאַנָּה לְהַנָּחם עַל־בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנּוּ.

לפי המדרש, יעקב מסביר ליוסף מדוע רחל איננה קבורה במערת המכפלה. רחל, אהובת יעקב, האם שכל כך מייחלת לבנים - תהיה זו שבוכה ומבקשת רחמים עלינו בשמיים בעת היציאה לגלות.

כוחה של רחל, מפעם בקרבנו גם היום. כולנו בוכים על הבנים בגלות, וכולנו מצפים לשובם מארץ אויב. (המשך הנבואה בירמיהו). ישנם פורעים המבקשים לפגוע בקברה של רחל ליד בית לחם, אבל אנחנו שומרים עליו ועל מה שהוא מסמל!

ואולי רומז יעקב גם בלשונו על כח הציפייה של רחל -

וְאֶקְבְּרָהּ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת.. היכולת לחכות כל כך הרבה שנים, ולהבין שאנחנו בדרך ארוכה.

בשורות טובות, ישועות נחמות, וניצחון גדול, מתוך עוצמות של תקווה לאחריתנו, ומאמונה בצדקת הדרך!

עם ישראל חי - ולא מפחד מדרך ארוכה! 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על חיים, ועלינו-לפרשת ויחי יעקב..

יום שלישי, י"ד טבת תשפ"ד (26.12.2023)

פרשתינו היא אחת משתי פרשות בתורה שבשמים מופיע המילה חיים, פרשת חיי שרה, ופרשת "ויחי". לא בכדי הוא ששתי הפרשות נמצאות בספר בראשית, מכיון שזהו הספר שעוסק בתחילת החיים, בבריאתם ובמידה מסוימת בהגדרת החיים.

שתי הפרשות הללו מתארות דווקא את סוף החיים, את הפרישה מהחיים. מדוע אם כן הם אלו שנקראות חיים.

כשבאים לברר מהי המשמעות של "חיים", עלינו להבדיל בין ההגדרה המדעית לבין ההגדרה התורנית. אמנם חיים על פי המדע פירושה אוסף התנועות של הגוף והיכולת לנוע (ואולי לנשום) ולהתקיים, אבל מבחינה תורנית חיים הינם חיים רק כשהם בעלי משמעות. המשמעות הערכית היא החיים. כבר מן ההגדרה הראשונה כשבורא החיים נפח "נשמת חיים" באדם הראשון, נאמר "ויהי האדם לנפש חיה" - האדם כולו נהפך לנפש חיה. ר' חיים מוולוז'ין בספר "נפש החיים" מעיר שלכאורה הפסוק היה אמור להיות - "ויפח באפיו נשמת חיים, ויהי באדם לנפש חיה", אבל כתוב ויהי "האדם" לנפש חיה - כלומר כל חלקי האדם (ולא רק הנשמה) נהפכו להיות נפש חיה. רבים מכירים את תרגומו המפורסם של אונקלוס על פסוק זה, שאחרי הדיוק של ר' חיים מוולוז'ין נראה מובן יותר. בתרגום אונקלוס מפורש שם - שכשהתורה אמרה שבאדם נהיית רוח חיים, הכוונה לכוח הדיבור, רוצה לומר שחיים הינם המשמעות של הדברים ולא סתם כוח הקיום והתזוזה, הרי הדיבור הוא ביטוי ליכולת נעלה של האדם, יכולת שכלית, יכולת של הבחנה וחיבור - יכולת של משמעות.

תפיסת החיים בצורה הזאת היא גם זאת שמסבירה את מאמר חז"ל המפורסם - "צדיקים במיתתם נקראו חיים... רשעים בחייהם קרויין מתים" (ברכות י"ח). חייהם של הרשעים הינם חסרי משמעות גם אם כרגע הם נושמים, זזים ופועלים. רשעים הינם המחריבים את העולם, ובוודאי שלא תורמים לו משמעות חיובית. לעומתם הצדיקים במיתתם וקל וחומר בחייהם מוסיפים לעולם, תורמים לו ואפילו אם ברגע נתון אינם נושמים או זזים - המסר שלהם חי. חז"ל גם אמרו ש"שפתותיהם של צדיקים דובבות בקבר", כלומר גם אם כרגע הצדיק אינו חי בהגדרה המדעית, המסר והתרומה החיובית שלו לעולם עדיין ברי השפעה.

בפסוק המופיע בספר דברים נאמר: "ואתם הדבקים בה' אלוהיכם חיים כולכם היום" (דברים ד', ד). כל עוד החיים משמעותיים וקשורים בנותן החיים, ביסוד עליו החיים מושתת, אז הם נקראים חיים באמת, חיים כולכם היום.

לשמחתינו ולצערינו זכינו בימינו לחיילים אמיצים הלוחמים בצבא שלנו. 2000 שנות גלות חיכינו לחיילים משלנו, שיוכלו לקיים את הלכות התורה, ובהם ההלכה של מסירות נפש. במלחמות של "עזרת ישראל מיד צר" (רמב"ם, הלכות מלכים), ישנו ציווי של מסירת החיים למען עם ישראל. מעשים של גבורה וקידוש ה' עליהם אנו שומעים לצערינו מידי פעם - נותנים משמעות אמיתית לחיינו בהווה. מעשים אלו מזכירים לנו כתמרורים שיש להיות דבקים בנותן החיים בכדי שחיינו יוגדרו חיי אמת.

נתפלל שלא יהיו עוד מחירים, ולא עוד אבידות בקרב החיילים ובקרב העם כולו!

ונמשיך לעודד חיים, לחנך לחיים, לבחור בחיי משמעות מידי יום ביומו.

עם ישראל חי ומביא חיים לעולם! - ולא מפחד מדרך ארוכה!

אבי גולדברג רב גדוד 8207

והיום...משהו קצת שונה - בגלל שזה למעשה בדיוק מה שכתבנו אתמול!

יום רביעי, ט"ו טבת תשפ"ד (27.12.2023)

יוחאי גרינגליק, בן דודו של שאול שנפל אתמול, כותב:

למה ה' לוקח את הכי טובים?

הוא לא לוקח. הם נותנים.

הם בוחרים. הם נכנסים. הם מסתערים. הם מקריבים. הם שמים בצד חלומות אישיים.

שאולי שלנו הוא ההוכחה לכך.

הוא לא היה אמור להיות ביחידה קרבית. הוא בכלל היה צריך לקבל פטור. היה לו עיוורון לילה מלא.

הוא לא רואה כלום בחושך. לא מתרגל.

הוא הסתיר את זה מהצבא. בקורס טייס הוא הדליק פנס בניוטים.

היה נופל כל הזמן במסעות. אוחז בחברים בחושך כדי לא ליפול.

מקורס טיס נפל לנח"ל, יצא לקצינים, וסיים קורס קציני חי"ר עם עיוורון לילה.

"בכוכב הבא" בתחילת המלחמה הוא הגיע על מדים ושר "אני עטלף עיוור". מילים שמספרות את הסיפור שלו בצבא.

הוא הצליח לעבור לשלב הבא והייתה לו אפשרות להכנס לתוכנית ולהשתחרר מהמילואים, אך הוא הניח את החלום האישי בצד ובחר להמשיך להלחם.

בפוסט שפירסם הוא כתב:

"כרגע יש רק דבר אחד בראש שלי וזה להמשיך להלחם בחושך עד שנראה את האור".

הוא סיים במשפט:

"בזאת הסתיימו שידורינו לעונה הקרובה".

שאולי המתוק שלנו!

השידור שלך לא הסתיים. השידור שלך רק התחיל.

אנחנו גאים בך פי מיליון מאשר אם היית מייצג את ישראל באירוויזיון.

אתה משדר לנו מה באמת חשוב בחיים. בעולם שמשדר ששום דבר לא חשוב יותר מהמיצוי העצמי והגשמת החלומות האישיים,

אתה משדר לנו ולעם ישראל כולו שלך היו דברים גדולים יותר להלחם עליהם.

אתה לא היית צריך להיות שם. ה' לא לקח אותך.

אתה בחרת להיות שם בעיניים פקוחות. בשבילנו. בשביל עם ישראל כולו.

שאולי אנחנו אוהבים אותך וגאים בך מאוד.

בזאת התחיל השידור שלך שאולי. לא לעונה הקרובה.

🇮🇱❤️👍 לנצח!

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על המיילדות, ועל שכר הקב"ה

יום שני, כ' טבת תשפ"ד (1.1.2024)

פרעה מצווה את המיילדות להשליך ליאור את הבנים. המיילדות, יראות את ה', ומצילות את הילדים.

מדהים לראות שכבר אז במצרים רואים את ההבדל - בין אויבים רשעים החפצים בהרג ומוות של תינוקות (ובכלל), לבין העם החפץ בחיים ובטוב ומציל תינוקות ממוות!

וכך נאמר -

"וַיִּטֹּב אֱלֹקִים לְמִיֻּלְדֹת וַיִּרְבֵּה הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד, וַיְהִי כִּי־רָאוּ אֶת־הָאֱלֹקִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים"

רש' הקדוש לומד את המילים **'וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים'** - כשכר של הקב"ה למיילדות. כלומר, בזכות מעשיהן, אלוקים בנה להם בתי כהונה ולוייה (משה ואהרן מיוכבד) ומלכות (ממרים שנשאה לכלב משבט יהודה).

לעומתו הרשב"ם נכדו בצורה שונה לגמרי - וכך הוא כותב: **'וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים'** - לשמרם, פן ילכו לעבריות היולדות'. כלומר, פרעה העניש אותן, ועשה בתיים (=בתי כלא) למיילדות, שלא יוכלו ללכת להציל את הילדים.

חשבתי הבוקר שניתן לקרוא את הפסוקים בצורה נוספת.

וַיִּטֹּב אֱלֹקִים לְמִיֻּלְדֹת וַיִּרְבֵּה הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד - כלומר מהי הטובה לה זכו המיילדות? שהן הצליחו במשימתן. שהעם התרבה וגדל!

ולא רק זאת, וַיְהִי כִּי־רָאוּ אֶת־הָאֱלֹקִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים - כלומר העם התרבה באופן כזה שנולדו בתיים שלמים, חזקים ויציבים בעם ישראל. ויש להם (לעם ישראל) בתיים!

שכרן של המיילדות מאת הקב"ה היה עצם זה שהצליחו בעשייתן הברוכה!

המשנה באבות (פרק ד, ב) אומרת - **'כֵּן עֲזָא אֹמֵר, הָיוּ רֵץ לְמִצְוֵה קִלָּה (כְּבֻחַ מִוְנָה), וּבִנְיָן מִן הַעֲבֵרָה. שְׂמִינָה גִּזְרֵת מִצְוָה, וְעֵבֶרָה גִּזְרֵת עֲבֵרָה. שְׂשִׁכָר מִצְוָה, וְשִׁכָר עֲבֵרָה, עֲבֵרָה'.** ידוע הפירוש שהשכר הבסיסי של המצווה הוא עצם קיום המצווה, עצם עשיית המצווה הוא השכר הטמון בה.

נתפלל כלנו להיות יראי ה', לקיים מצוות ומעשים טובים פשוט כי כך צריך, ולזכות שעצם העשייה שלנו תהיה השכר שלנו. שיתקיימו מעשינו!

חזק ואמץ | עמ' 39

כולנו משרתים כבר חודשים רבים את עם ישראל (שירות בחזית, וישנו גם שירות חשוב ומאתגר בעורף). נתפלל שמהעשייה של העם כולו, נזכה שהקב"ה יברך אותנו, ועשייתנו תשפיע לעוד שנים רבות של שלום וביטחון לעם ולמדינה.

עם ישראל חי וכמו המיילדות - מביא חיים לעולם! - ולא מפחד מדרך ארוכה!

בי גולדברג רב גדוד 8207

על הסנה, האש והגילוי למשה ולדורות

יום שלישי, כ"א טבת תשפ"ד (2.1.2024)

בפרשת השבוע שנקרא השבת, מתגלה ה' לראשונה אל משה מתוך שיח של סנה בוער באש. וכך נאמר -

"וירא מִלֶּאֱךָ ה' אֱלֹהֵי בְּלִבְתִּי-אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֵּרָא וַהֲנֵה הַסֵּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינּוּ אֵכָל"

• חז"ל כבר עמדו על צורת הגילוי הזו, והסבירו במדרש את הלקח הנלמד -

וְלָמָּה הָרָאָה לוֹ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשְׁהָ בְּעֵינֵי הָהָא, לְפִי שֶׁהָיָה מְחַשֵּׁב בְּלִבּוֹ וְאוֹמֵר, שֶׁמָּא יִהְיֶה הַמִּצְרִים מְכַלִּין אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הָרָאָהוּ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵשׁ בּוֹעֶרֶת וְאֵינּוּ אֵכָל, אֲמָר לוֹ כְּשֶׁם שֶׁהַסֵּנֶה בּוֹעֵר בָּאֵשׁ וְאֵינּוּ אֵכָל, כֵּן הַמִּצְרִים אֵינּוּ יְכוּלִין לְכַלּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל.

• ניתן היה לחשוב שעם ישראל לא יצליח לשרוד את צרות השיעבוד הקשות כל כך במצרים! מבשר הקב"ה שעם ישראל יעמוד בקשיים, והמצרים לא יצליחו לגבור עלינו!

• הנצי"ב מוולוז'ין בפירושו לתורה, מוסיף על כך (בעקבות קושי לשוני שהוא מצביע עליו בפסוק) - אלא הפירוש, שראה שהסנה בוער באש, מלשון "כי יבער אש שדה וגו'" (להלן כד), היינו שהסנה מכלה את האש, שראה מתחילה "בלבת" וכרגע נעשתה האש חלשה מעט מעט.

• במילים שלנו - לא רק שעם ישראל יגבר על הקשיים וישרוד, אלא יותר מזה - הסנה (עם ישראל) יחליש את האש (המצרים).

לאורך הדורות אנו רואים כיצד עם ישראל, הקטן. הנרדף, מצליח לא רק לשרוד את הרדיפות והקשיים, אלא כנגד כל הסבר וכנגד כל הסיכויים - עם ישראל מתגבר על רודפיו ואויביו.

גם בימינו ראינו כיצד עם ישראל מתגבר על אויביו. שנים בודדות לאחר השואה הנוראה הוקמה המדינה, וקבוצי ישראל מארצות רבות בנו את המדינה שלנו. גם בימינו נמשיך את רצף הסנה - ונאכל את האש המנסה לפגוע בנו.

הסנה, ימשיך לבעור, עד שיכבה לגמרי את האש שמנסה לשרוף אותו! עם ישראל חי!

 יחד באהבה ננצח! עם ישראל חי

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על שמחה, ועל מנהיגות אמת שרואה את טובת הכלל

יום חמישי, כ"ג סבת תשפ"ד (4.1.2024)

בפרשת השבוע משה זוכה לגילוי הסנה. במעמד המיוחד הזה נשלח משה לעמוד לפני פרעה ולהוציא את בני ישראל ממצרים.

הקב"ה מודיע לו שאהרן אחיו יהיה העוזר שלו - "הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי ידבר וידבר הוא וגם הנחיהו יצא לקראתך וראך ושמח בלבו"

ישנו פה תיאור נפלא למעשהו של אהרן. המפרשים מסבירים (החל במדרש ועד האחרונים כגון הנצי"ב ועוד) שלא רק שאהרן לא יקנא, ולא רק שהוא לא יראה באופן חיצוני קנאה ותחרות על הנהגת העם מול משה, אלא הוא ממש ישמח בליבו, כלומר בלב שלם! אהרן, שיהיה מעין דובר - עוזר טכני למשה, שמח בתפקידו לשרת, ללוות (אולי לכן נקרא פה "הלוי") ולהיות כינור שני בהנהגה.

במדרש מלמדים שבזכות שמחת הלב האמיתית של אהרן, זכה שהחושן יהיה על ליבו (כלומר זכה לכהונה גדולה).

- אדם, שעיניו לא צרה באחרים, שתומך ושמח בלב שלם באחיו הצעיר שיהפוך למנהיג, הוא אדם שיכול לשאת על ליבו את חושן המשפט המייצג באבניו את כל עם ישראל. אדם כזה, שהוא אוהב שלום ורודף שלום - זהו האדם שיכפר על כלל עם ישראל, ועליו נאמר - "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה".

- נשתדל כולנו להיות מתלמידיו של אהרן. נתפלל שהמנהיגים שלנו יהיו כאלו, שיודעים לעבוד יחד, לשמוח בלב שלם כשמישהו אחר נבחר להנהיג את העם. כי כשעם ישראל מאוחדים, הכוח שלנו רב יותר, ואין לאויבים שלנו סיכוי!

- עם ישראל חי! ובאמת - ביחד ננצח!!

יחד באהבה ננצח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על תהליכים בגאולה, ועל השגחת ה'

יום שני, כ"ז טבת תשפ"ד (8.1.2024)

פרשת השבוע נפתחת בנאום נפלא, שיש הרבה מה ללמוד ולהעמיק בו. הקב"ה מתגלה אל משה - ולמעשה עונה על שאלתו של משה - "למה הרעת לעם הזה" ועל הטענה של משה - "מאז באתי לדבר אל פרעה הרע לעם הזה".

בפסוקים הפותחים את הפרשה, מופיעים לשונות הגאולה ("והצאתי", "והיצלתי" וכו'...), ולמעשה הקב"ה מלמד את משה שגאולה מתקדמת לרוב בשלבים. שהעובדה שבינתיים הגזרות קשות יותר, זה חלק ראשון בתהליך. שהקושי בשעבוד איננו "טעות" בתכנון של הקב"ה, אלא חלק מהמהלך כולו.

ניתן לומר שהמילים הפותחות את הנאום - "אני ה'" הן למעשה המסר העיקרי בתשובתו של הקב"ה. מילים אלו ("אני ה'") הינם גם המילים המסיימות את התשובה של ה', והן גם מופיעות בדיוק באמצע הנאום! (מוזמנים לספור מילים!)

רבים מן המפרשים אכן התמקדו במילים אלו - "אני ה'". רש"י לדוגמא מפרש שהביטוי "אני ה'" משמעותו - "נאמן לשלם שכר", או במילים אחרות - הבטחת ה' תתקיים, ועם ישראל יזכה בפועל לגאולה. הרמב"ן מפרש את הפסוקים כשינוי של הנהגה, מהנהגה טבעית להנהגה ניסית. כלומר - הקב"ה יכול לבצע ניסים מעבר לחוקי הטבע והם שיקדמו את הגאולה.

איננו מבינים מדוע יש צרות בעולם! אבל מה שאנחנו כן יודעים - שגאולה לפעמים מתקדמת בתהליך. שאמונה בה', דורשת מאיתנו סבלנות, והבנה שלא תמיד אנחנו מבינים את הדרך, ולא תמיד רואים בעיניים איך הגאולה מתקדמת, אבל היא מתקדמת!!!

גם במצרים, וגם למשה רבינו לקח זמן. ובהתחלה היתה ירידה והרעה במצב, ורק בהמשך הגיעה הגאולה.

אנו נמצאים במלחמה ארוכה. אנו נדרשים לאמונה גדולה, שהגאולה אכן מתקדמת גם אם לא תמיד רואים או מבינים זאת בשכל שלנו.

עם ישראל חי! מאמין, ולא מפחד מדרך ארוכה!!!

יחד באהבה ננצח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על שלוחות, מצווה, יאור ומלחמה

יום רביעי, כ"ט סבת תשפ"ד (10.1.2024)

בפרשת השבוע אנו קוראים על מכות מצרים.

במכה הראשונה, מכת דם מצטווה משה לבקש מאהרון שיכה את היאור - "וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה אֹמַר אֶל־אַהֲרֹן קַח מַטֶּה וְנִסְחֵי־יָדָךְ עַל־מִימֵי מִצְרַיִם עַל־נְהַרְתָּם | עַל־יְאֹרֵיהֶם וְעַל־אֲגֻמֵּיהֶם וְעַל כָּל־מִקְוֵה מִי־מַיָּהֶם וַיְהִי־דָם".

אולם בהמשך ספר שמות (פרק י"ז), כשמשנה מצטווה על ידי הקב"ה להכות בצור ולהוציא מים לעם ישראל נאמר כך - "וּמַטֶּה אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־יְאֹר קַח בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ: ". לכאורה לא משה הוא שהיכה ביאור, אלא אהרון?

רבי אברהם לומד מכך (סנהדרין צ"ט:): שכאשר אדם פועל ועושה מצווה בשליחות של אחר, המצווה והעשייה נחשבת גם של המשלח.

כולנו שלוחי מצווה.

כולנו חיילים של עם ישראל. התגייסנו כאנשים פרטיים, וברגע שלבשנו מדים הפכנו להיות שלוחי מצווה של עם ישראל. עם ישראל כולו נלחם, והחיילים הם רק המוציאים לפועל את המצווה של כל עם ישראל.

נמשיך לייצג את העם, להיות שלוחי מצווה נאמנים!

עם ישראל סומך עלינו, עומד מאחורינו ומאמין בנו. מהכוח הזה אנחנו נלחמים, ובכוח הזה בע"ה ננצח!

יחד באהבה ננצח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על נעליים, יציאת מצרים ומלחמה

יום שני, ה' שבט תשפ"ד (15.1.2024)

אחד מהציוויים שנצטוו בני ישראל באכילת קורבן הפסח במצרים היה - **"וְיִכְכֶּה תֹאכְלוּ אוֹתוֹ מִתְּנִיָּכֶם הָגָרִים נְעָלֵיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלֵיכֶם בְּיָדְכֶם"**. במצוות פסח דורות דין זה לא קיים אדרבה בשחיטת קורבן הפסח בבית המקדש יש ללכת יחפים.

חז"ל מסבירים (מדרש רבה, שכל טוב ועוד) שבמצרים בני ישראל היו צריכים להיות מזומנים לדרך באופן פעיל ממש! הידיעה על היציאה הקריבה אינה מספיקה, יש להיות מוכנים באופן פיזי ולהראות זאת. המוכנות הפיזית משפיעה גם על המוכנות הנפשית!

אנחנו משרתים את עם ישראל ולפעמים "ישנים עם נעליים"!

מסירות הנפש שאנו נדרשים לה מחייבת אותנו להיות במצב תודעתי של מוכנות למשימה.

נוסיף בשם השפת אמת - שיום פטירתו חל היום -

בפסוק משארותם צרורות כו' על שכמם כו' שהיו מחבבין המצות. להיות כי ה' מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל וקיבלוה בשמחה. וזה ה' הכנה לכל הדורות שיוכלו להרגיש שמחה בעשיית המצוה. ושמחה של מצוה הוא דבר גדול שניתקן כל האדם בכח שמחה זו.

במסירות נפש, בשמחה ובהשקעה - נמשיך להיות מוכנים לכל משימה - בשם כל עם ישראל!

אתמול הגדוד עבר אירוע קשה של נ"ט לעבר בתי אזרחים ביישוב בו אנחנו מגינים!

נתחזק ונתגבר, נבין את החשיבות שלנו כאן... ניזכר עד כמה אנחנו במלחמה אמיתית על המדינה הזו!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על ארבה, חושך, ואחדות

מוצאי שבת בא, אור לי"א שבט תשפ"ד (20.1.2024)

השבת קראנו בתורה על מכת הארבה! הנזק הראשוני של הארבה היה חושך שהוא יצר, כפי שכתוב - "וַיִּכְסֶה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יָכִיל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ..." למעשה, כל המכות בפרשה עוסקות בחושך. (מכת הארבה כאמור, מקת חושך ומכת בכורות שאירעה בלילה).

אבל איך יצור כל כך קטן כמו הרבה יכול ליצור חושך?

פסוק בספר משלי מתאר את הארבה - "מִלֵּךְ אֵין לָאֲרֶבָּה וַיֵּצֵא חֲצִין בָּלֹ" (משלי ל', כ"ו).

המפרשים מסבירים שהארבה - למרות שאין לו הנהגה פועל יחד באחדות עם חבריו. וכדברי המצודות במקום - "...לא יפרדו אלה מאלה ואסיפה היא להם רב התועלת כ"א הלכו יחידים היו בני אדם צדים אותם אבל כשהם יחד רבי המספר כולם חדלים מהם הואיל וא"א לצוד את כולם ולמדו דעת את העם שלא יריבו ואיש את אחיו יעזורו"

ארבה בודד הוא חסר משמעות! רק יחד יכולה החיה הזו להיחשב כמשהו משמעותי! (ייתכן שזהו מקור השם - ארבה...)

חז"ל כבר לימדו שכשעם ישראל באחדות מנצחים במלחמות (דורו של אחאב שהיו עובדים ע"ז ניצחו כי לא דיברו לשון הרע! (דברים רבה, וירושלמי פאה א')

נשתדל כולנו לחזק את האחדות בעם!

לא ניתן לקולות של פילוג להיכנס... לא נחרחר ריב, רק נדבר בטוב! נחבר, ונתחבר!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על מסירות נפש, אז ועכשיו

יום ראשון, י"א שבט תשפ"ד (21.1.2024)

כאשר בני ישראל מגיעים לים סוף, מאחוריהם המצרים, נראה שאין מוצא! יש שנופלים לייאוש, או מטילים ספק ביציאת מצרים עצמה.

יש מי שנקרא לדגל, מאמין, ומוסיף כוחות!

בגמרא בסוטה (ל"ז). מובא שהתקיים דיון מי ירד ראשון לים, עד שמגיע נחשון בן עמינדב קופץ ומוסר נפשו למען עם ישראל!

האמונה של נחשון בצדקת הדרך, והרצון להיות שותף בגאולה יחד עם הקב"ה, הם שנתנו לו את הכוח ובזכות מעשה זה זכו בני ישראל לקריעת ים סוף!

בעל האמרי אמת, כותב - "ישראל מסרו נפשם בים סוף, ואיתא שמכל דבר שעושים במסירות נפש נשאר רשימה (רושם) לעולם".

בחודשים האחרונים אנו עדים למסירות נפש יוצאת דופן של חיילים, אזרחים, ושל עם ישראל כולו!

אנו מאמינים שמעשים אלו נשארים חקוקים לעולם במציאות, ומקרבים לגאולה!

גם כעת, כשעולים לקו חדש, מאתגר, וכשיש חברים שכבר משתחררים, והלחץ מהבית והעיסוקים עולה... נמסור את נפשנו. נתעודד, נודה על הזכות של השתתפות במלחמה החשובה. נמשיך להגן על גבולות המדינה, להכות באויבים, ולאפשר לצה"ל להשלים את המלאכה בעזה ולשחרר את החטופים.

במסירות הנפש שלנו אנו מאפשרים ניצחון, ובע"ה גם גאולה לחטופים ולכל תושבי הדרום והצפון!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על צמיחה, חורף עצים ופירות

יום רביעי, י"ד שבט תשפ"ד (24.1.2024)

הלילה ומחר, יחול ט"ו בשבט, ראש השנה לאילנות. מקור המועד מצוי בתלמוד ובמשנה לעניין חובות החקלאי להפריש חלק מיבול שדותיו לטובת אלו שאין להם שדות משל עצמם, ערלה ושאר מצוות התלויות בארץ.

עם השנים, קיבל חג זה מימד של ביטוי לאהבה ולחיבור העמוק בין העם לארץ. המקובלים הנהיגו סדר לכבוד טו בשבט המבוסס מעט על סדר ליל פסח, והחלוצים הנהיגו ימי נטיעות עצים ברחבי ארצנו סביב טו בשבט. עם ישראל נמשל לעץ, שיש לו כוחות חיים ושורשים עמוקים, והוא מוציא פירות מתוקים ובשלים. לעיתים בחורף העצים נראים כמתים, אפורים ועירומים, אבל בבוא האביב, ובוודאי בקיץ כוחות עצומים של חיים מתגלים בעצים.

אנו נמצאים בחורף, ובימים מאתגרים לעם שלנו, אבל יודעים בביטחון עצום שיבוא האביב, וכוחות של צמיחה ופירות מתוקים יתגלו, היישובים יחזרו ויגדלו וברכה וביטחון יבואו לארצנו.

דוגמא לצמיחה נפלאה ממשבר.

היום יום הזיכרון של מחבר הספר פני יהושע - מהשורה הראשונה של פרשני התלמוד (נפטר 1756).

בהקדמה לספרו הוא כותב את הרקע לכתיבת הספר: פרצה שריפה נוראה בעיירה, חמותו אשתו ובתו נספו בשריפה, הוא נלכד תחת ההריסות והמחלצים כמעט ורמסו אותו בניסיונות החיפוש שלהם אחר ניצולים תחת ההריסות הוא נדר נדר שאם יצא בשלום הוא יקדיש את חייו לעיסוק אינטנסיבי בסוגיות הגמרא, וכמעט לא יעסוק בשום נושא אחר. והוא ניצל. באופן פלאי. והוא עמד בנדרו. וספריו הפכו לאבן פינה בלמדנות הישיבתית.

נדר בעת צרה הוא אחד מהיסודות העמוקים של עמידתנו מול הקב"ה.

יציאה ראויה מן המצרים מכוננת מבט אל תיקון העולם, אל עשיית הטוב, הימנעות משקיעה בחורבן, ועולם של יצירה. (נדר ישראל, ונדר יפתח...).

'משבר' הוא מקום הלידה בו אישה יולדת, וגם אנחנו נקראים למצוא כוחות חיים ליציאה מהמשברים! הערב ומחר נתחזק באמונה של כוחות החיים של עם ישראל!

🌿❤️👉 **לחיים לחיים! עם ישראל חי**

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על יתרו, בחר בנו, וכלל

יום חמישי, כ"ב שבט תשפ"ד (1.2.2024)

יתרו שומע את בלי'אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו, ובעקבות כך מגיע למשה חתנו.

התורה מספרת, שמשה חוזר ואומר ליתרו - "וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לַחֲתָנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעֹה וְלִמְצָרִים עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל!"

• מה מחדש משה ליתרו?

• הרי הוא כבר שמע ולכן הוא בא?

המלבי"ם מסביר, שמשה רבנו בעיקר מדגיש באוזני יתרו - שכל הניסים שנעשו - נעשו על אודות ישראל, ולא בגלל גדולתו של משה.

גם בהמשך הפרשה אנו מוצאים שנתנית התורה היא לעם ישראל כולו, כעם שלם ומאוחד!

"וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר וַיַּחֲשֹׁשׁ יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר! - כל הפסוק כתוב בלשון רבים, למעט התיאור של חניית ישראל. וידועים דבריו של רש"י, "כאיש אחד בלב אחד".

כך אנו מברכים בכל בוקר - 'בחר בנו מכל העמים...', ולאחר מכן - 'ונתן לנו את תורתו'.

היציאה ממצרים ומתן תורה, אינם בזכות צדיקים בודדים! רק זכותו של עם ישראל כולו, זכות הציבור היא המאפשרת גילוי אלוהי כזה.

גם כעת, אנו חיילי צהל, שליחי העם!

איננו פועלים בצורה פרטית, אלא כאיש אחד בלב אחד!

ובמילים אחרות - 'ביחד ננצח!' (והלוואי וניקח זאת גם לאזרחות!)

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על כיבוד הורים, שלשלת, וארץ ישראל

יום שישי, ערש"ק יתרו - כ"ג שבט תשפ"ד (2.2.2024)

הדיבר החמישי בעשרת הדיברות - כיבוד הורים!

וכך כותבת התורה: **'כְּבֹד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכְּךָ יְמֵיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יָיְתָה לָּךְ'**

• מדוע דווקא במצווה זו זוכים לאריכות ימים בארץ?

מסביר הרש"ר הירש - שהקיום של עם ישראל בארץ ישראל יכול להתאפשר רק על ידי כיבוד הורים, ידי הנחלת מסורת האבות מדור לדור!

אנו נמצאים כמעט 120 יום במלחמה! ישנם אתגרים, אבל כשזוכרים את מסורת האבות, את הזכות שלנו להמשיך ולבנות את החוליה בשרשרת, מתמלאים בכוחות מחודשים למען הארץ!

הדורות הקודמים חלמו על ימים שכאלה, על ימים בהם יש צבא (חזק!), ומדינה יציבה, ויהודים שבונים פה מדינה וחברה טובה!

נזכה בע"ה, שבנינו ונכדינו, ימשיכו גם הם בבניית השרשרת ונזכה לראות זאת בעינינו - אנחנו וצאצאנו וצאצאי צאצאנו....

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על עבדות, שמיעה קונספציה ובחירה חופשית

יום שני, כ"ו שבט תשפ"ד (5.2.2024)

בתחילת פרשת השבוע, פרשת משפטים, אנו לומדים את דיני "עבד עברי". התורה מלמדת אותנו שעבד שבוחר להישאר בעבדותו גם בסוף השנה השישית, צריך לרצוע את אוזנו - "וְרָצַע אָזְנוֹ אֶת־אָזְנוֹ בַּמֶּרְצָע וַעֲבָדוּ לְעַלְמִים".

• רש"י מביא את מדרש חז"ל - "ומה ראת און לירצע מכל האיברים? אמר רבן יוחנן בן זכאי: און ששמעה בסיני: לא תגנב, והלך וגנב, תרצע (קדושין כ"ב:). ואם מוכר עצמו הוא, און ששמעה: "כי לי בני ישראל עבדים", והלך וקנה אדון לעצמו, תלקה."

• הרב חיים יעקב גולדוויכט ז"ל, ראש ומייסד ישיבת כרם ביבנה, שואל על כך - מדוע דווקא העבד נרצע? הרי על כל אחת מתרי"ג המצוות אפשר לומר - און ששמעה על הר סיני "וכתבתם על מזוזות...", או און ששמעה "לא תעשה כל מלאכה"... תירצע? אלא שחייבים לומר שיש קשר עמוק בין האון והשמיעה, לבין עבדות!

הנקודה היסודית, מסביר הרב גולדוויכט, היא שעבד לא באמת יכול לשמוע. שמיעה מבטאת את היכולת להקשיב, לחשוב, להתלבט ולקבל. כל אלו לא קיימים אצל עבד! הוא לא יכול באמת להקשיב, להתלבט או להחליט אחרת לפי רצונו. למעשה העבד משועבד, באופן שאין לו יכולת בחירה, ואין לו יכולת להקשיב באמת!

אין ספק שהמלחמה שהתרגשה עלינו מחייבת אותנו להיות שומעים! להיות משוחררים ובני חורין, ולנסות להבין "מה ה' אלקיך שואל מעמך"!

נשתדל כולנו להיות בני חורין. אנשי חופש אמיתי, היודעים שיש אדון אחד בלבד מעלינו - הקב"ה. ולא להשתעבד לשום מגבלה גשמית ככל שנוכל.

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על כללים פרטים ומלחמות

יום רביעי, כ"ח שבט תשפ"ד (7.2.2024)

פרשת השבוע שלנו, פרשת משפטים, מפרטת את מרבית דיני המזיקין השונים שמופיעים בתורה. בזה נכנסת התורה לפרטי פרטים של מקרים ושנים, מצבים שונים, ופרטים שונים של מציאויות שונות.

הראב"ע פותח את פירושו (הארוך) על ספר שמות בכל פרשה במעין שיר - 4 שורות בחריזה מופלאה, וברעיונות עמוקים.

וכך הוא כותב בפתיחת פרשת משפטים -

אשרי נותן לב לפשטים, גם בכללים גם בפרטים,

אז יתבונן למה נכתב, וא"ו עם אלה המשפטים.

האבן עזרא עוסק ב' החיבור איתה פותחת התורה את פרשת השבוע. "ואלה המשפטים" - ו' שמחברת אותנו לפרשה הקודמת לה. ומסביר הראב"ע, שהיהדות יודעת לחבר בין הכללים, בין פרשת יתרו עם כל הגודל שלה, לבין פרשת משפטים שנכנסת לפרטי הפרטים.

זוהי יהדות אמיתית - חיבור עמוק לשורש, לאידיאלים הגדולים, לרעיונות הנשגבים, אבל מיד ירידה לפרטים, לחיי המעשה הכי פשוטים.

צדיקים גדולים אצלנו מחברים בין רעיונות נשגבים, לבין המעשים! לא נשארים רק בפילוסופיה הגבוהה, ולא עוסקים רק בעשייה בעולם החול. מחברים בין השניים.

אנו עסוקים כבר 124 ימים בעשייה של כלל ישראל!

עשייה שמתחילה בפעולות יומיומיות, של הגעה בזמן לעמדה (או 3 דק' מוקדם!), של שטיפת הכלים וזריקת הפח ועוד.. אבל יחד עם זאת אוחזים באמונה גדולה, ברוח גדולה של עם ישראל המביא אור לעולם, וממשיכים שרשרת ארוכה של דורות ארוכים!

מי ייתן, ונמשיך לחבר כלל ופרט, ומתוך כך להביא גאולה לעם ישראל. נתפלל לשלום כל החיילים, החטופים שיחזרו בע"ה במהרה, ורפואה שלימה לפצועים בגוף ובנפש!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על נדבה, וכלל ישראל!

יום שני, ג' אדר א' תשפ"ד (12.2.2024)

ראשית, ברוך ה', ושמחה ענקית ותודה לחיילים על שחרור 2 החטופים הלילה ברפיח! מדהים!
השבוע אנו קוראים את מצוות הקמת המשכן. מימי שלמה המלך, במחשבת חז"ל הפרשנים
ועוד, התמודדו עם השאלה כיצד אפשר לבנות משכן לאלוקים האינוסוף פה בארץ.
וכך אומר שלמה בתפילתו -

פִּי הָאֱמָנָם יֵשֶׁב אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְלוּךָ אֵף כִּי־הִבִּיתָ הָיָה אֲשֶׁר בָּנִיתָ:
(מלכים א, ח)

השפת אמת (תרל"ד) שואל זאת ועונה על כך בדבריו -

- "...איך יכולין בני' לעשות משכן להש"י כאשר אמרו במדרש שתמה מרע"ה והשיבו הקב"ה
אף א' מהם יכול לעשותו.
- ומו"מ וודאי נעשה כ"ז ע"י התחברות נדבות בני' ואז יש לכל א' חלק שיכול גם א' לעשותו. וז"ש
מאת כל איש לכנוס עצמו בכלל ישראל."

כלומר, כשעם ישראל מתנדב, כשכל אחד ואחד באופן פרטי נותן מעצמו את מה שהוא יכול,
יחד - בונים משכן. נדבת הלב הפרטית, שמצטרפת לציבור כולו בונה משכן אלוקי פה בעולם!

מי ייתן, ונמשיך לתרום את חלקנו! בכל יום במילואים, אנו תורמים את נדבת לבנו, ונמשיך בע"ה
לתרום ולבנות משכן גם כשנשתחרר!

נתפלל לשלום כל החיילים, החטופים שיחזרו בע"ה במהרה, ורפואה שלימה לפצועים בגוף
ובנפש!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על נדבה, נתינה ונתינה!

יום שלישי, ד' אדר א' תשפ"ד (13.2.2024)

בתחילת פרשת השבוע, כותבת התורה - "ויקח וילי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו אתי תרומתי". התורה משתמשת בלשון לקיחה במקום לשון נתינה. בפירוש תולדות יצחק (דודו של רבי יוסף קארו) כותב על כך: "שלפעמים הנותן נחשב כאלו יהיה מקבל". כאשר הנתינה נעשית ברצון שלם מכל הלב,

כפי שכותב רש"י: "ידבנו לבו - לשון נדבה, והוא לשון רצון טוב", האדם מרגיש שהוא מקבל יותר מאשר הוא נותן. החת"ם סופר מוסיף על כך: "הנדיבות והכוונה והשמחה ואהבת ה' אשר תוקד בקרבו, זה הוא עיקר הנתינה".

אם אדם מרגיש שהנתינה מחסרת ממנו, הוא לא ייתן כראוי, ולא יתמיד בנתינתו.

מתחילת המלחמה, התמלאה הארץ ביוזמות רבות ומגוונות של נתינה והתנדבות. נתינה באהבה, בשמחה, ללא נגיעה אישית וקבלת תמורה.

אנחנו - חיילי צה"ל, מגדילים לעשות ומוכנים במסירות נפש, כבר חודשים רבים לתת ולהתנדב למען המדינה האהובה שלנו!

על ידי הנתינה אנחנו גם מקבלים, מתמלאים. נמשיך לתת, לקבל, ולהתחזק!

נתפלל לשלום כל החיילים, החטופים שיחזרו בע"ה במהרה, ורפואה שלימה לפצועים בגוף ובנפש!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

מילואים, ושלום בארץ!

מוצאי שבת, אור ל"ה אייר תשפ"ד (1.6.2024)

בפרשה השבת קראנו - "וַנִּתְּנִי שְׁלוֹם בְּאַרְצָךָ... וְחָרֵב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם."

הרמב"ן שואל - מדוע הכפילות? אם יש שלום ברור שלא תעבור חרב... ולכן מפרש ש"ונתתי שלום בארץ" הכוונה שלום ביננו, שלום פנימי.

כשיש שלום ביננו, בין אנשי הארץ - ממילא האויבים לא יכולים לתקוף.

אין כמו השנה האחרונה להמחיש לצערנו את הדברים. ברור שהשסע הפנימי לא הועיל לנו במלחמה מול האויבים!

שירות מילואים בוודאי מתקן את 2 הנקודות, הוא גם יוצר שיתופי פעולה ואחדות וכמובן נלחם באויבים.

לקראת שירות המילואים המחודש שלנו, נתאזר בכוחות חדשים, כוחות של גבורה, של עוצמה ורוח.

ביחד ננצח, ונתאזר בכוח, גבורה, סבלנות - ובע"ה נראה ישועות בקרוב!

נתפלל לשלום כל החיילים, החטופים שיחזרו בע"ה במהרה, ורפואה שלימה לפצועים בגוף ובנפש, וחזרת כל המפונים לבתיהם בשלום!

בהצלחה לכל חיילי הגדוד, שנצא בשלום ונחזור בשלום!

אני פנוי לכל משימה, שאלה ובירור - מוזמנים לפנות בשמחה רבה!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

ירושלים, נצח ועם ישראל!

יום שלישי, כ"ז אייר תשפ"ד (4.6.2024)

הערב אנו מציינים את ליל יום ירושלים, אותו היום בו חזרנו לעיר האהובה שלנו לפני 57 שנה! ירושלים היא מרכז ההווה הישראלית, ומסמלת כל כך הרבה באמונה ובערכים שלנו (ולא סתם מזכרת בהמנון המדינה).

ירושלים, העיר אליה אנו מתפללים את כל תפילותינו, המוזכרת כמעט 700 פעמים בתנ"ך, ובכל ליל סדר, חתונה יהודית, תפילה וברכת המזון וכו' אנו מזכירים אותה בגעגוע גדול כבר אלפיים שנה.

לא בכדי האויבים הרשעים שסובבים אותנו, הגדירו את הטבח והמלחמה כמלחמה על ירושלים! שמה של העיר ירושלים מורכב לפי המדרש (בראשית) מהשם שנתן לה אברהם - "יראה" ומהשם שנתן לה מלכיצדק (שם בנו של נוח) - "שלם". וביחד - יראה-שלם - ירושלים.

כל שם מייצג מהות מהעיר המיוחדת הזו - יראה מבטא את השאיפה התמידית להתקדמות, להשלמה ולעתידי, ואילו "שלם" מבטא את השלמות הנוכחת כבר. זאת ירושלים - שואפת תמיד לעוד, ויודעת שיש שלמות והשלמות קיימת כבר ורק צריך למצוא את הדרכים להתחבר אליה.

הערב ומחר - נודה לקב"ה על הזכות הגדולה של הדור שלנו, על התשועה הגדולה של מלחמת ששת הימים, ועל החיבור שלנו לירושלים.

נוסח התפילה כפי שקבעה הרבנות הראשית - נשלח בע"ה בקבוצה וכל פלוגה ומחלקה יקבעו תפילה חגיגית כפי היכולת!

בהצלחה לכולם בעלייה לקו, נשמור על המדינה האהובה שלנו, נמשיך את לוחמי תש"ח ולוחמי תשכ"ז -

ובע"ה הקב"ה ישמור עלינו! נתפלל לשלום כל החיילים, החטופים שיחזרו בע"ה במהרה, ורפואה שלימה לפצועים בגוף ובנפש, וחזרת כל המפונים לבתיהם בשלום!

בהצלחה לכל חיילי הגדוד, שנצא בשלום ונחזור בשלום!

אני פנוי לכל משימה, שאלה ובירור - מוזמנים לפנות בשמחה רבה!

פרט, כלל ותורה!

יום חמישי, כ"ט אייר תשפ"ד (6.6.2024)

בשבת הקרובה נפתח את חומש הפקודים. כשעורכים מפקד ישנה סכנה של איבוד הייחוד הפרטי, של טשטוש האישיות.

ולכן מצווה התורה בכל מפקד לתת "איש כופר נפשו".

לכל אדם יש ייחודיות משלו, נפש מיוחדת - וזה הערך של הפרט.

מצד שני, רק בחיבור בין האנשים לידי כלל אחד - מגיעים להישגים ומצליחים לפעול בעולם.

הנצי"ב מפרש את הביטוי "כל יוצא צבא בישראל" - שאדם צריך לצאת לצבא מתוך שליחות וחיבור ל"ישראל"!

אנו עומדים בערב ראש חודש סיון, והדברים נכונים גם ביחס לקבלת התורה.

מצד אחד "אין אדם לומד תורה אלא ממקום שליבו חפץ", ואדם צריך למצוא את "חלקו" בתורה.

מצד שני - קבלת התורה תלויה מאוד בחיבור שלנו ל"כלל". לא אדם פרטי קיבל את התורה, אלא כלל ישראל - "וייחן שם ישראל - כאיש אחד בלב אחד"

שנזכה לעשות את האיזונים המדויקים בין הפרט והכלל -

"מכלל שהוא צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכלל"

(שווה לראות את הרב קוק בעולת ראי"ה על כך)

כחיילים, אנו בוודאי עסוקים בעשייה כללית, למען עם ישראל, וכל אחד מאיתנו מביא את האישיות הפרטית שלו ותורם לגדוד ולצבא כולו!

נתפלל לשלום כל החיילים, החטופים שיחזרו בע"ה במהרה, ורפואה שלימה לפצועים בגוף ובנפש, וחזרת כל המפונים לבתיהם בשלום!

בהצלחה לכל חיילי הגדוד, שנצא בשלום ונחזור בשלום!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

במדבר, על הדיבור שלנו...

ערב שבת קודש פרשת במדבר, א' סיון תשפ"ד (7.6.2024)

פרשת במדבר - כללי הדיבור

בספר זה מתוארים אירועים גדולים שעיצבו את גורלו של עם ישראל וכולם התרחשו על ידי דיבורים. חטא המרגלים, מחלוקת קרח, קללות בלעם, המתאוננים ועוד...

יתכן שאפשר ללמוד מה"מדבר" על ה"דיבור" הנכון והרצוי. (וכפי שמופיע השיר השירים - 'ומדברך נאווה' - הדיבור יפה)

א. המדבר הוא מקום יבש וצריך לחסוך בו בדיבורים ולהיות מאד מדוייקים כדי לא להתייבש ולעיתים עדיף לשתוק.

ב. במדבר יש שקט ואין צורך להרים את הקול "דברי חכמים בנחת נשמעים".

ג. במדבר אין צל ואי אפשר להתחבא - הדיבור צריך להיות גלוי ואמיתי. התורה נתנה במדבר כדי שנדע איך לדבר אותה באופן הנכון.

נתפלל לשלום כל החיילים, החטופים שיחזרו בע"ה במהרה, ורפואה שלימה לפצועים בגוף ובנפש, וחזרת כל המפונים לבתיהם בשלום!

בהצלחה לכל חיילי הגדוד, שנצא בשלום ונחזור בשלום!

שבת שלום, וחודש טוב!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

ביחד ננצח, וביחד נקבל את התורה

יום שני, ד' סיון תשפ"ד (10.6.2024)

כתוב בפסוק - "וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיִּחְנוּ בְּמִדְבַּר וַיַּחֲנוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר."

רש"י מסביר שהתורה משתמשת במילה "ויחן" בלשון יחיד, בעוד ששאר הפסוק נאמר בלשון רבים, ללמד על כך שהיו כאיש אחד בלב אחד.

החיד"א - רבי חיים דוד אזולאי - מוסיף שגם תחילת הפסוק קשורה לנושא. ברפידים התרחשה המלחמה מול עמלק, והיכולת שלו לפגוע בישראל הייתה משום שהיו בפיבוד זה מזה. כהפקת לקחים ממלחמת עמלק הבינו בעם ישראל את כוחה של האחדות.

בספירת העומר ציינו את מותם של תלמידי רבי עקיבא - שהיתה בם מגיפה, מכיון שלא נהגו כבוד זה בזה.

רק מתוך אחדות, כבוד, אהבה אפשר לגשת לחג השבועות הוא חג מתן תורה.

ועוד בעניין - לאחר הצגת התורה על ידי משה עונים העם כך: "וַיַּעֲנוּ כָּל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל אִשָּׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה." דבר ה' נעשה.

המשך חוכמה, רבי מאיר שמחה מדווינסק, מסביר שישנם מצוות ששייכות רק לאנשים מסוימים, ולא כל אחד יכול לקיים אותם. לדוגמא מצוות של כהנים, מצוות של נשים, ועוד ועוד. לכן, רק כל העם יחדיו יכולים להגיד שיקיימו את כל מצוות השם מתוך הבנה שכל ישראל ערבים זה בזה ומשלימים אחד את השני.

גם בצה"ל המערך המלחמתי מורכב מפעולות רבות של חיילים שונים, במקומות שונים ובתחומים שונים ורק החיבור של כולם יחד מביא לניצחון.

הלוואי שנלמד להיות מאוחדים גם באזרחות!

נתפלל לשלום כל החיילים, החטופים שיחזרו בע"ה במהרה, ורפואה שלימה לפצועים בגוף ובנפש, וחזרת כל המפונים לבתיהם בשלום!

בהצלחה לכל חיילי הגדוד, שנצא בשלום ונחזור בשלום!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

כתף, חשיבות ואהבה!

יום שישי, ח' סיון, תשפ"ד (14.6.2024)

כאמור, בני קהת נסעו את כלי הקודש של המשכן, ארון הברית, המנורה, השולחן והמזבחות על כתפיהם.

ביחס לזה כתב הכוזרי במאמר שני את הדברים הבאים:

וְלִנְכַבֵּד שְׂבָכֹת הַלְוִיִּם אַחֲרָיו, וְהֵם בְּנֵי קֹהֵת – לְשֵׁאת הָאֲבָרִים הַפְּנִימִים, כְּמוֹ הָאָרוֹן וְהַשְּׁלֶחֶן וְהַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבְּחוֹת וְכָל הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָּהֶם, וּבָהֶם נֶאֱמַר: "כִּי עֲבַדְתָּ הַקֹּדֶשׁ עָלֵיהֶם בְּכֶתֶף יְשָׁאוּ", כֹּאֲשֶׁר אֵין לְאֲבָרִים הַפְּנִימִים עֲצָמוֹת שְׂעוּזִים עַל גְּוִיָּאתָם, אֲבָל הַכֹּחוֹת וְהַרוּחוֹת וּמִכְסָּה הַתַּחַשׁ, וְלָמִי שֶׁתַּחֲתֵם וְהֵם בְּנֵי מְרָרִי – לְשֵׁאת הָאֲבָרִים הַקְּשִׁיִּים: קֶרֶסִיו, קֶרֶשִׁיו, בְּרִיחָיו, עֲמֻדָּיו וְאַדְנָיו. וְנִעְזְרוּ שְׁתֵּי הַכֹּתָאוֹת בְּנִשְׂאֵתָם בַּעֲגָלוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת לְבְנֵי מְרָרִי וְאַרְבַּע הָעֲגָלוֹת לְבְנֵי מְרָרִי כִּפִּי עֲבֹדְתָם". כֹּל זֶה בְּסֵדֶר וּתְכִינִת הַחֻקָּה הָאֱלֹהִית.

הכוזרי, רואה בכלי המשכן - דגם לגוף האדם. וכמו שכלי המשכן העיקריים הפנימיים נישאו בכתף ולא בעגלות,

כך האיברים הפנימיים בגוף האדם לא תלויים על עצמות, אלא נמצאים בחלל הפנימי של הגוף ללא עצמות!

כולנו, חיילי הגדוד, והמשפחות בעורף, נושאים את נטל המלחמה על כתפיו!

הנטל כבד, אבל משמעותי, חשוב, ואנחנו יודעים כמה קדוש הנטל הזה, ואיזו זכות נפלה בחלקנו.

לצד הקושי, נתגבר באהבה, ובחיבה לארץ הזו.

על המצבים הללו, על מלחמה ארוכה, על תנאים קשים - על כל אלה דיברנו, למדנו, וחלמנו שנים רבות!

וכעת - כל אחד מאיתנו - כבני קהת בשעתו - נושא את נטל העם על כתפיו!

אשרינו שזכינו!

שבת שלום

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

שירות, ליווי, ולתת מעצמך יותר!

יום חמישי, אור לט"ו סיון תשפ"ד (20.6.2024)

השבת נקרא את פרשת בהעלותך העוסקת בהכנות אחרונות למסע הראשון של בני ישראל במדבר, ולמסע עצמו והסיבוכים שבו.

אחד הנושאים בפרשה הוא שירות הלויים - וכך נאמר ביחס לגיל השירות -

"וּמִן הַמִּשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצֵּבֶה הָעֶבְדָּה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד. וְשֵׁרֶת אֶת־אָחִיו בָּאֵהֶל מוֹעֵד לְשִׁמּוֹר מִשְׁמֶרֶת וְעֶבְדָּה לֹא יַעֲבֹד כִּכָּה תַעֲשֶׂה לְלוֹוִים בְּמִשְׁמֶרֶתָם".

ולכאורה הדברים סותרים - או שמפסיקים לשרת בגיל 50, או שממשיכים כפי שכתוב - "ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת..."?

רש"י מסביר - "ולא יעבוד עוד" - עבודת משא בכתף! אבל חוזר הוא לנעילת שערים ולשיר ולטעון עגלות וזהו ושרת את אחיו. כלומר - גיל העבודה הרגילה הוא עד גיל 50. אבל ישנה אפשרות למעוניינים, להמשיך ולשרת בדרכים שונות גם לאחר מכן.

במלחמה הנוכחית אנחנו נחשפים לאנשי מילואים, הפטורים מזמן משירות צבאי, והנה - הם נקראים לדגל, וממשיכים לשרת יחד עם אחיהם!

השבוע נתבשרנו על נפילתו של אילון וייס, הי"ד, בן 49 מפסגות, שלא הפסיד יום מילואים אחד כל השנים! הוא הספיק לחתן בת אחת בהפוגה שבין צווי ה-8 שקיבל, והיה אמור להיות בחופה של בת נוספת בחודש הקרוב.

ובכל זאת בחר להמשיך לשרת.. למרות העובדה שהוא כבר סבא, שיש לו 7 ילדים, שהוא עבר את הגיל, הוא שימש כתותחן ותיק ומנוסה ותרם מנסיונו הרב בפלוגה. כמו הלויים, כך אנחנו - משרתי המילואים. כל אחד מאיתנו יכל למצוא אמתלה לצאת משירות המילואים.

ובכל זאת - בחרנו להמשיך לשרת. גם אם עברנו את הגיל, או שיש לנו אילוצים אחרים - אנחנו בוחרים להמשיך לשרת.

אשרינו שזכינו!

שבת שלום

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

התמדה, יאללה כל הדרך!

יום שלישי, אור לכ' סיון תשפ"ד (25.6.2024)

בתחילת פרשת בהעלותך שקראנו בשבת האחרונה - מתאר משה את אופן הדלקת המנורה.

לאחר מכן נאמר - "וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהָרֹן אֱלִימֹל כְּכִנֵּי הַמִּנְוָה הָעֵלְיָה נִרְתְּיָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת־מֹשֶׁה".

רש"י - מפרש בעקבות הספרי - "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה".

וכמובן עולה השאלה המתבקשת - מדוע שאהרון ישנה? ומה שבח יש בכך שהוא לא שינה?

הרי כך ציווה ה'!

מסביר השפת אמת (תרל"ה) - "ויעש כן אהרן. שלא שינה. יש לפרש כי עשה מעשה המצוה כל ימי חייו בכוונה ורצון אחד. כי דרך כל אדם. שבהתחלה מתעורר לטוב. אח"כ נשכח ממנו. וצריך לחפש התעוררות באופן אחר תמיד. והאמת כי ההתפעלות הראשון הוא המובחר לזאת נאמר על אהרן שלא שינה וממילא בא לו תמיד השגות חדשות כמ"ש אם שמוע בישן תשמע בחדש".

במילים אחרות גדולתו של אהרן היתה שהוא המשיך לקיים את המצווה הזו ללא שינוי כל ימי חייו.

גם לאחר שעברו שנים, מידי ערב (ויש אומרים גם בבוקר) הדליק אהרן את המנורה באותה התרגשות, באותו דיוק ובאותה חשיבות כמו בפעמים הראשונות.

ומה איתנו?

משרתים כבר כמעט 200 ימים במילואים מאז תחילת המלחמה!

האם אנחנו מצליחים להתמיד באותו כוח? בכל שמירה להשקיע, לתרום, לעשות במלוא המרץ.

בזאת אנחנו נבחנים! בהבנה שאנחנו עדיין נלחמים על קיומנו, עדיין מחזירים את כבודנו האבוד,

ולכן שומה עלינו להשקיע את המירב והמיטב בכל עשייה שלנו במילואים!

חזק חזק ונתחזק!!!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על ירושת הארץ והתחזקות!

יום שישי, כ"ב סיון, תשפ"ד (28.6.2024)

בתחילת הפרשה משה מצווה על המרגלים לעלות לארץ, ולבחון אותה בכל מיני תחומים.

וְרֵאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ מִהִי־הוא וְאֵת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ ... הַטּוֹבָה הִוא אֶסְרָעָה

וְקֹה הָעָרִים אֲשֶׁר־הִוא יוֹשֵׁב בָּהֶנָּה הַבְּמִחְנִים אִם בְּמִבְצָרִים:

וְקֹה הָאָרֶץ הַשְׂמֵנָה הִוא אֶסְרָעָה הַיֹּשֵׁבָה עִץ אֶסְרָעָה וְהַתְּחַזְקָתָם וְלִקְחָתָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ.

אם נשווה את ביצוע המרגלים - נגלה שהם עשו כל מה שנצטוו - למעט דבר אחד!!!

הם הביאו מפרי הארץ, הם בדקו את הארץ ואת היושבים בה, את הערים וכו'...

אבל - הם לא התחזקו! את הנקודה הזו הם לא ביצעו!

הביטוי "חוזק" ביחס לירושת הארץ נפוץ בכל התנ"ך!

מספר רב של פעמים בספר דברים (ואפילו בסוף במדבר) נאמר ליהושע - "רק חזק ואמץ..."

ואין פלא איפא שבספר יהושע פרק א' מופיע הביטוי 3 פעמים! "חזק ואמץ!"

וכך אמר יואב שר הצבא בעת שנלחם באויב הצפוני של הארץ - בני עמון -

חֲזַק וְנִתְחַזַּק בְּעַד־עַמּוֹנוֹ וּבְעַד עָרֵי אֱלֻקֵּינוּ! (שמואל ב י')

היום אנחנו מבינים - כדי לבנות את הארץ, לשמור ולהגן עליה, צריך להיות חזקים!!

חזק חזק ונתחזק

"חֲזַקוּ וְאַמְצוּ לְבַבְכֶּם כִּלְיֵי־מִצְחֵיכֶם לָהּ" (תהילים לא)

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על מחלוקת, שלום ומלחמה

יום חמישי, כ"ח סיון תשפ"ד (4.7.2024)

השבת נקרא על עדת קורח ומחלוקתם עם משה. עונשם של קורח ועדתו מן הקשים ביותר, שנבלעו באדמה בעונש חד פעמי - הם ובתיהם, וחלקם נשרפו.

על העונש הקשה אנו לומדים - "בוא וראה כמה קשה המחלוקת שהרי בית דין של מטה אין עונשים אלא עד שיביא שתי שערות, ובית דין של מעלה עד 20 שנה. וכאן עבדו אף יונקי שדיים"

ובאמת יש לשאול, למה נענשים אף הקטנים? לכאורה, אין עונשים מי שאינם בני חיוב?

מסביר הרב אשר וייס, בעל המנחת אשר, שמדובר בחטא ציבורי. כאשר קהל ועדה יש בהם ריב ומדון, הם נענשים כציבור, וממיתים הם בהתנהגותם הקלוקלת אסון על העם כולו, עליהם ועל זרעם על נשיהם ועל טפם.

וכבר לימדה הגמרא שבימי דוד, למרות שכל תינוק ידע דיני טומאה וטהרה - הפסידו במלחמות בגלל שלא היה ביניהם שלום, ובימי אחאב ניצחו למרות החטאים כי היתה בהם אחדות.

וגם לגבי דור המבול, לימדו חז"ל במדרש (בראשית רבה פ' ל"ח, ז') שלא נותרו מהם בגלל עוון הגזל והפגיעה אחד בשני, אבל דור הפלגה מתוך שהיתה אחדות ניצלו.

לא בכדי אמרו חז"ל "גדול השלום ושנואה המחלוקת!"

אנו חיילי המילואים בוודאי מוסיפים שלום וחיבור בעם!

להתפלל להצלחת המלחמה ולשלום פנימי ואמיתי בתוכנו.

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על פרה, חיים, והרמת מבט

יום שישי, ו' תמוז תשפ"ד (12.7.2024)

השבוע נקרא בפרשה על הפרה האדומה. ממש ערב הכניסה לארץ, התורה קובעת יסודות עמוקים שילוו אותנו שנים רבות.

הפרה האדומה שמטהרת מטומאת מת היא אמנם סוד, חוק, אבל ניתן בכל ללמוד ממנה.

אנחנו עם שמקדש את החיים, חפץ בחיים, ולא במוות. עם שיועד לקום מהמשברים, לצאת קדימה.

בהמשך הפרשה עם ישראל נתקל בנחשים השרפים. גם הם איתגרו את עם ישראל ממש ערב הכניסה לארץ כי הם משתמשים בארס של לשון הרע, של פגיעה במקומות הנמוכים. והתרופה להם היא נחש הנחושת שעשה משה, שדורש מאיתנו להרים מבט, להסתכל כלפי מעלה (כמו המשנה בפרק שלישי של ר'ה). כשיודעים את המטרה, את הערך העליון, את חשיבותה של המדינה, את הצודק כל כך והמוסרי במלחמה הזו- אז מתחילים להתגבר על כל הנחשים השרפים, ועל כל האתגרים המעכבים אותנו במקומות הנמוכים.

שתמיד נזכור להעזר במבט למעלה, להרים את הראש למטרה העליונה, לערך הנעלה העליון שמוביל אותנו.

שותפים בכאב של גדוד 9308 מהחטיבה שלנו, על נפילתו של קצין הרכב שלהם, ולרי, אתמול מכתב'ם בכברי. מרימים ראש, שואפים להוסיף חיים וטוב בעולם!

שנשמע בשורות טובות, ובע"ה ניצחון גדול בקרוב! נצח ישראל לא ישקר!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

מלכויות זכרונות ושופרות, ומלחמה!

יום שני, כ"ז אלול תשפ"ד (30.9.2024)

בגמרא במסכת תענית דף טז נאמר:

"שאין אומרים זכרונות ושופרות אלא בראש השנה וביובלות ובשעת מלחמה!"

כלומר שתוקעים בשופר ואומרים מלכויות זכרונות ושופרות, לא רק בראש השנה, אלא גם ביום כיפור של שנת היובל ובמלחמה.

מדוע אומרים מלכויות זכרונות ושופרות בעת מלחמה?

נראה - שעבודת התיקון של ימי התשובה, יחד עם המלכת השם בעולם בראש השנה, מתבצעות ביתר תוקף בשעת מלחמה.

ובמיוחד במלחמה הנוכחית בה אנו פועלים לתיקון העולם ולביעור הרע מן העולם, לבניית עולם טוב ומוסרי יותר!.

התפילות של כל עם ישראל, יחד עם המעשים שלנו והלחימה שלנו בצפון מצטרפים יחד למטרה ענקית וחשובה!

שנשמע בשורות טובות, ובע"ה ניצחון גדול בקרוב! נצח ישראל לא ישקר!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על סוכה, מלחמה מסורת וחיבור לארץ!

יום שלישי, י"ג תשרי תשפ"ה (15.10.2024)

הגמרא במסכת סוכה י"א מביאה שתי דעות בנוגע למהות הסוכה. "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל" -

ענני הכבוד היו דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר סוכות ממש עשו להם.

רבי אליעזר מגרמייזא (בעל הרוקח, סי' רי"ט) מסביר שלפי רבי עקיבא הסוכות היו המחנה הצבאי ששימש את לוחמי ישראל בכניסה לארץ, ולדעתו מצוות סוכה מזכירה לנו את המלחמה על הארץ גם בדורות הבאים.

זכרון המלחמה על הארץ נועד לחזק את הקשר שלנו על הארץ ולחדד את השליחות והיעוד שלנו והמטרה למענה אנו נלחמים. אנו חיילי צה"ל עוזבים את בית הקבע שלנו ויוצאים לדירת עראי (מאות ימים בשנה האחרונה), וזוכים להתחבר לסוכות הלוחמים הראשונים להמשיך את דרכם של חיילי יהושע בן נון ולהשלים את המשימה הגדולה של עם ישראל הקורא להקים חברה טובה ומיטיבה בעולם.

אשרינו שזכינו!

למרות המחיר הגדול, והקושי, נשתדל להתייצב כולנו להמשיך המשימה הגדולה ולהמשיך את מורשת לוחמי ישראל לאורך הדורות!

שנשמע בשורות טובות, ובע"ה ניצחון גדול בקרוב! נצח ישראל לא ישקר!

חג שמח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על שבת ארבע מינים, וערבות הדדית!

מוצאי שבת חול המועד, אור לי"ח תשרי תשפ"ה (19.10.2024)

הגמרא במסכת סוכה מ"ד מלמדת שלא נוטלים לולב בשבת מכיוון שאנחנו חוששים שיהיה יהודי שלא בקיא בנטילת לולב, והוא יטלטל אותו ברשות הרבים כדי ללמוד מחכם איך ליטול. במילים אחרות, עם ישראל מוותר על קיום מצוות ארבע מינים בשבת לטובת יהודי שעלול לעבור עבירה. כך אנו מגלים את החשיבות לאחר ואת הערבות ההדדית.

אנו חיילי צה"ל, הלוחמים, מוכנים למסור את נפשם, את זמנם וכוחם, למרות המחיר הגדול, והקושי, בוודאי פועלים מתוך ערבות הדדית ודאגה לכלל ישראל!

נתפלל שהקב"ה יזכה אותנו בזכות ההקרבה הגדולה בהצלחה במשימה, בשמירה על חיינו, ושנשמע בשורות טובות, ובע"ה ניצחון גדול בקרוב!

נצח ישראל לא ישקר!

חג שמח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

על חג שמחה וערבות הדדית!

יום ראשון, י"ח תשרי תשפ"ה (20.10.2024)

רבים מאיתנו מכירים את השיר 'ושמחת בחגיך, והיית אך שמח'.

אבל אם נפנה לתורה, לספר דברים ט"ז, נשים לב שדילגנו על חלק חשוב מאוד בפסוק.

וְשִׂמְחָתָהּ בַּחֲמֵד אֶתָּה וּבְגֵד וּבְתֵד וְעִקְדָּה וְאַמְתָּד וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהִיתוּם וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ... וְהִיִּית אֶךְ שְׂמִיחָה:

שמחת החג חייבת לכלול את הדאגה לאחר, אחרת איננה שמחה. וכדברי הרמב"ם - (שביתת יום טוב, ו' י"ח) 'וכשהוא אוכל ושותה חייב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האמללים. אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כריסו... ושמחה כזו קלון היא להם'

אנו חיילי צה"ל, מוסרים את נפשנו למען הכלל, למען אחרים, ובוודאי מקיימים בכך מצווה מהודרת של ושמחת בחגך.

נתפלל, שהקדוש ברוך הוא יסייע בידינו במשימתנו, ונראה ברכה והצלחה ושלום במעשה ידינו!

חג שמח!

עם ישראל חי 🇮🇱❤️👍

אבי גולדברג רב גדוד 8207

חזק ואמץ | עמ' 69

לסרטונים, תמונות ותכנים נוספים של הרב